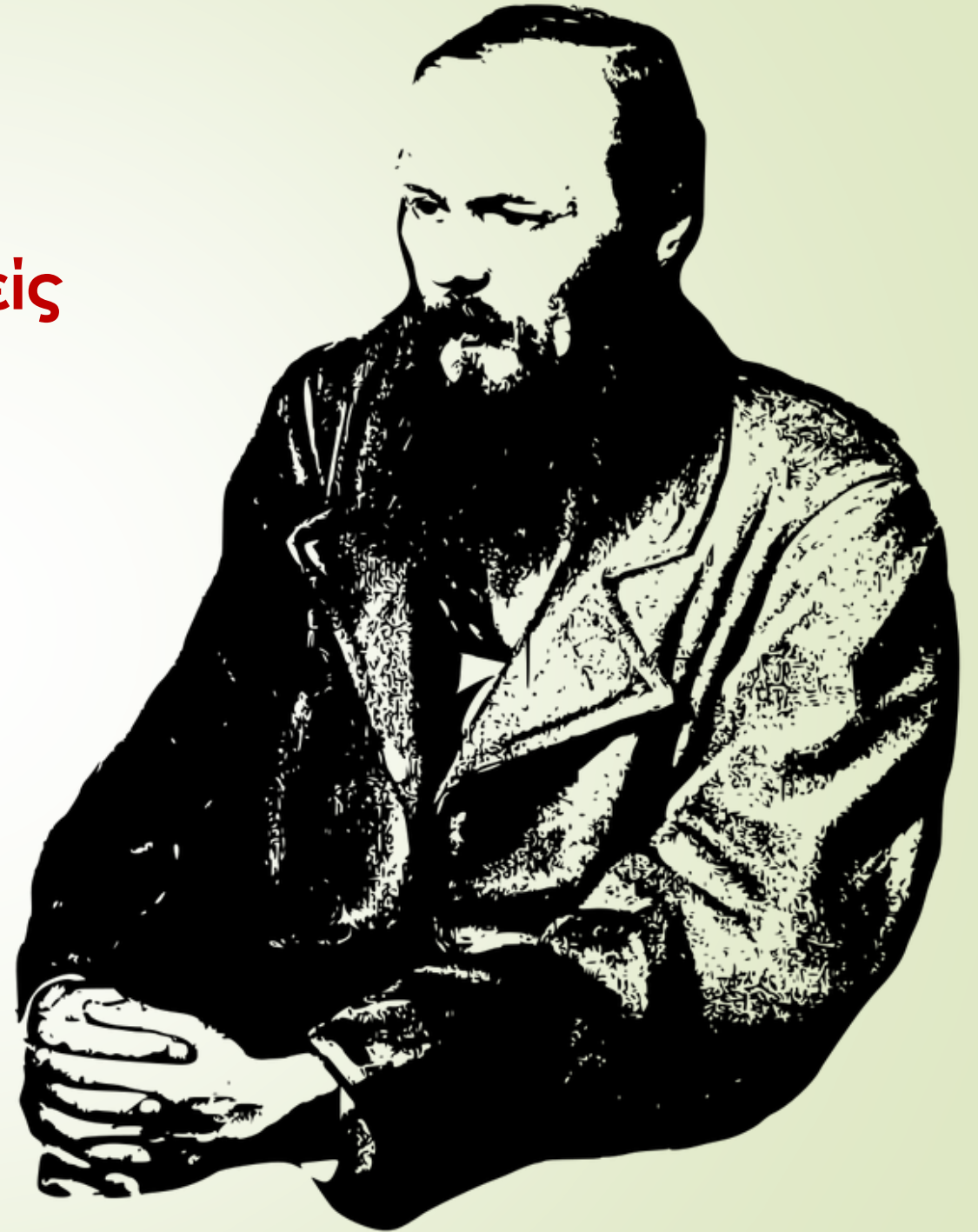
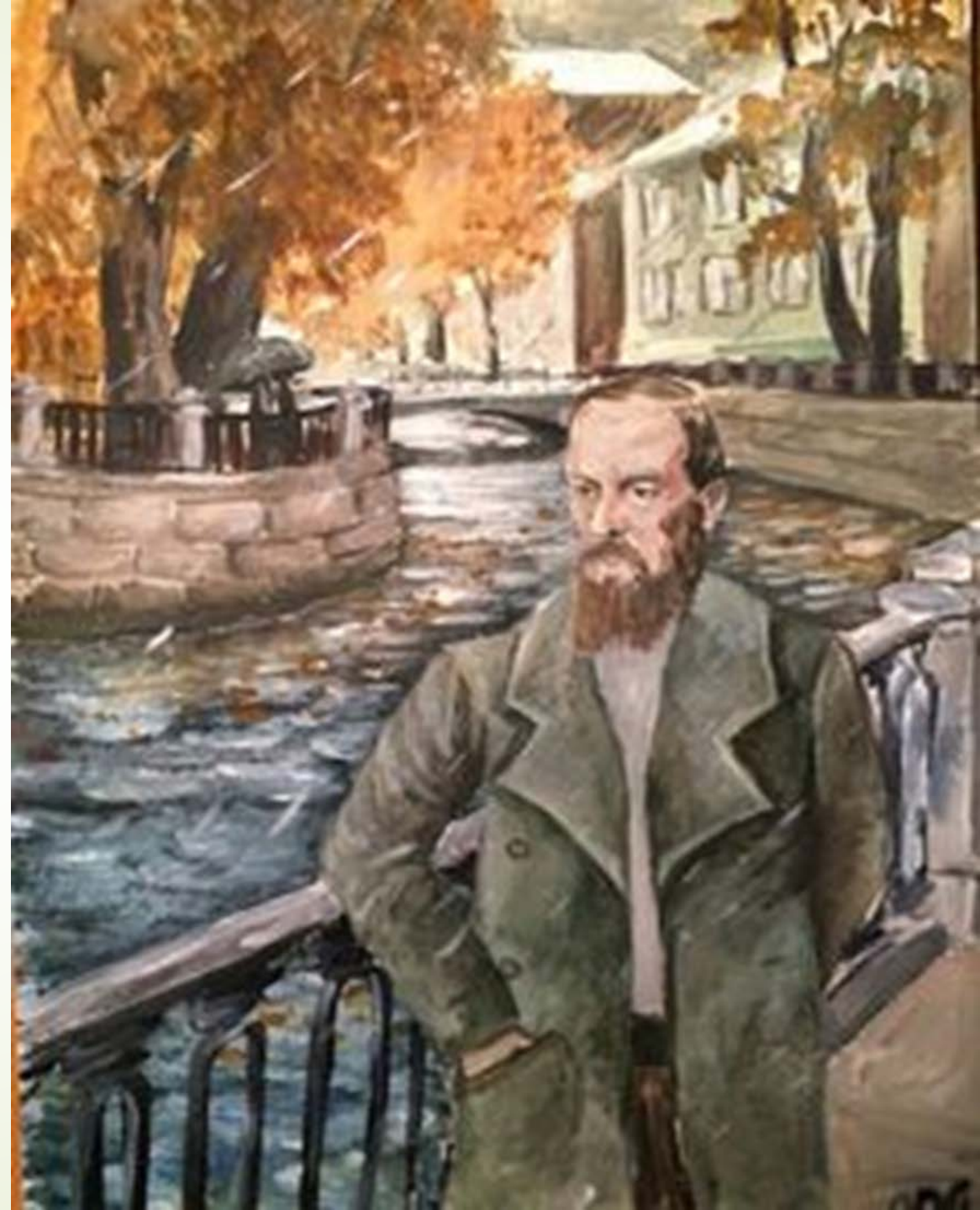
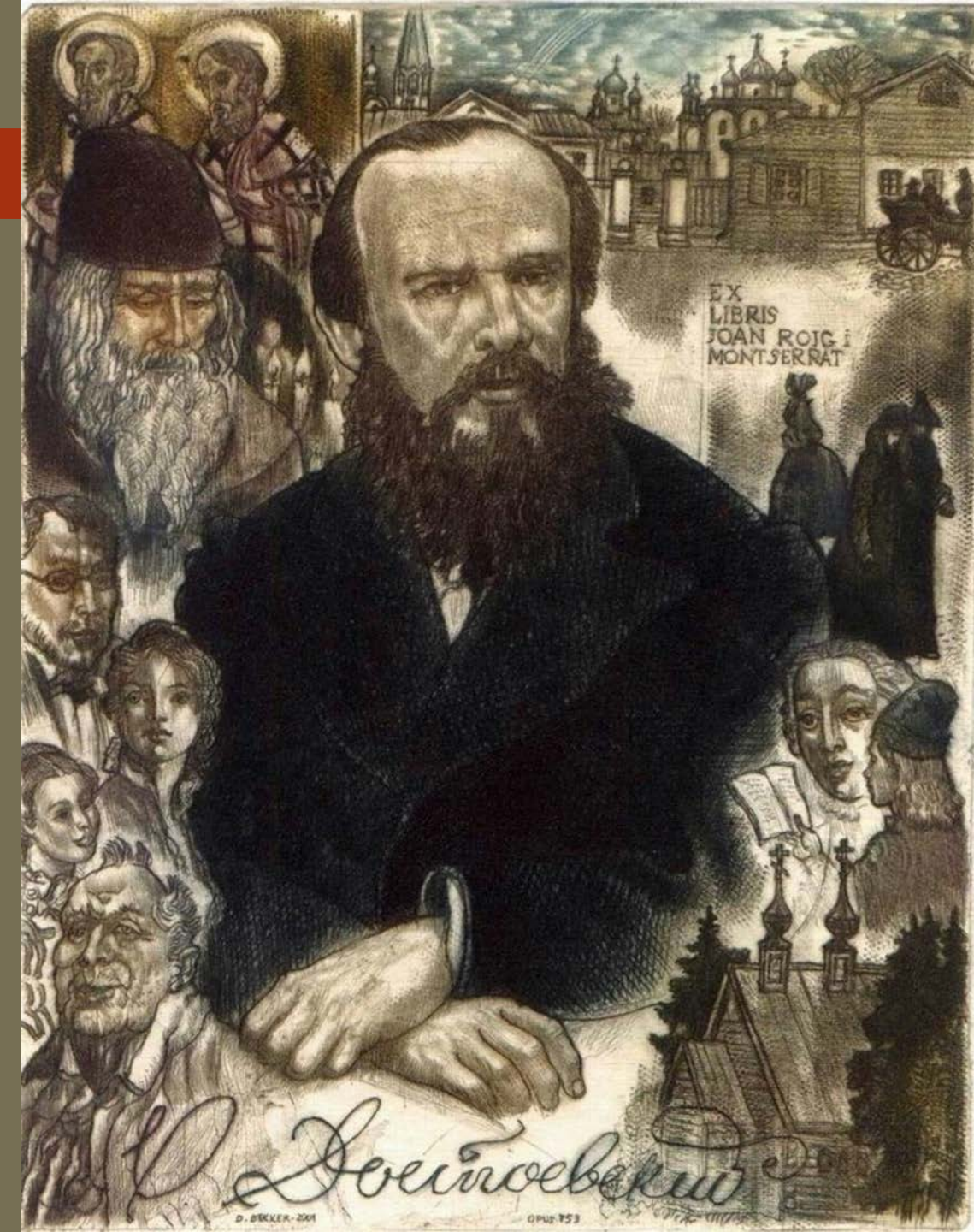

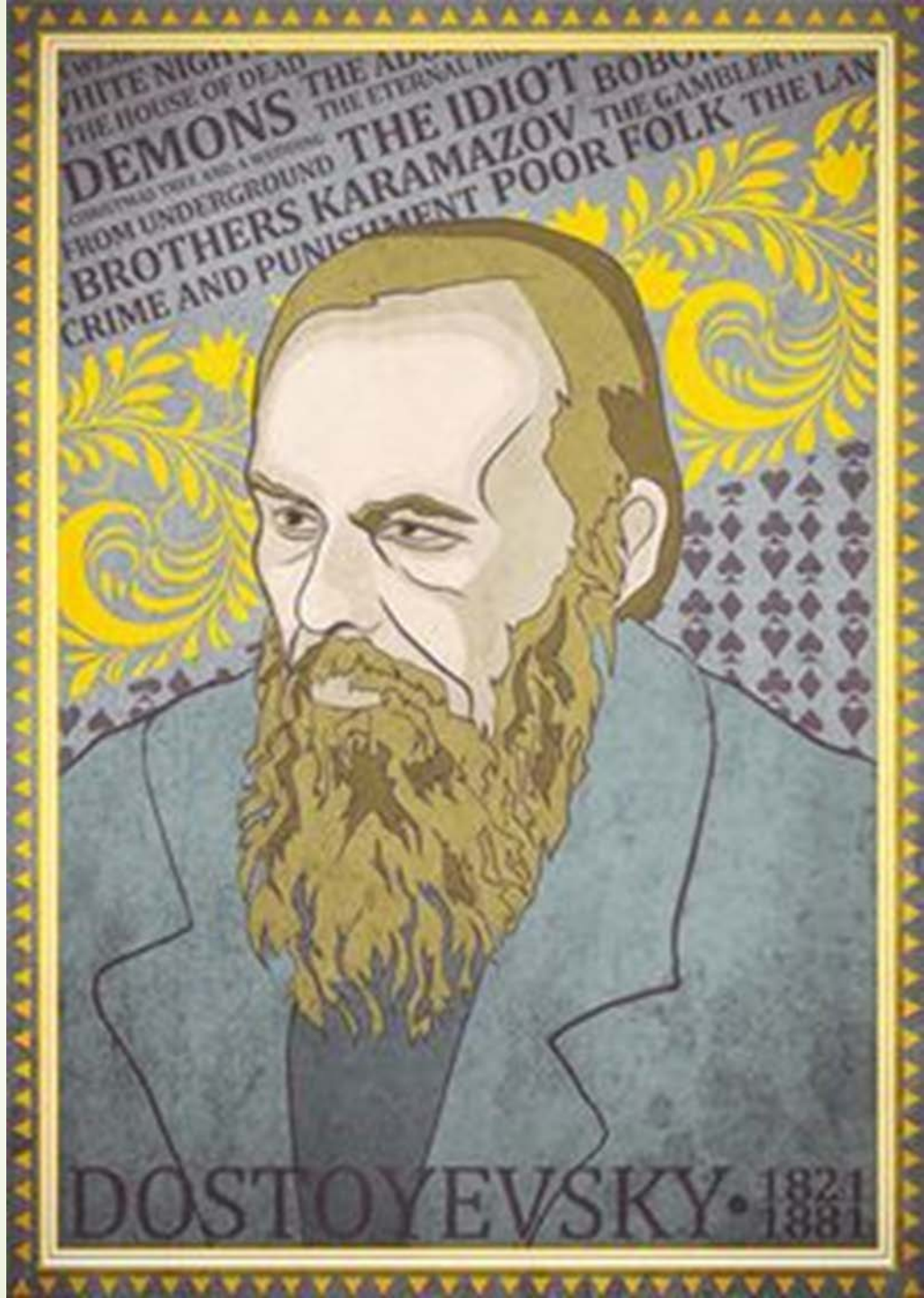
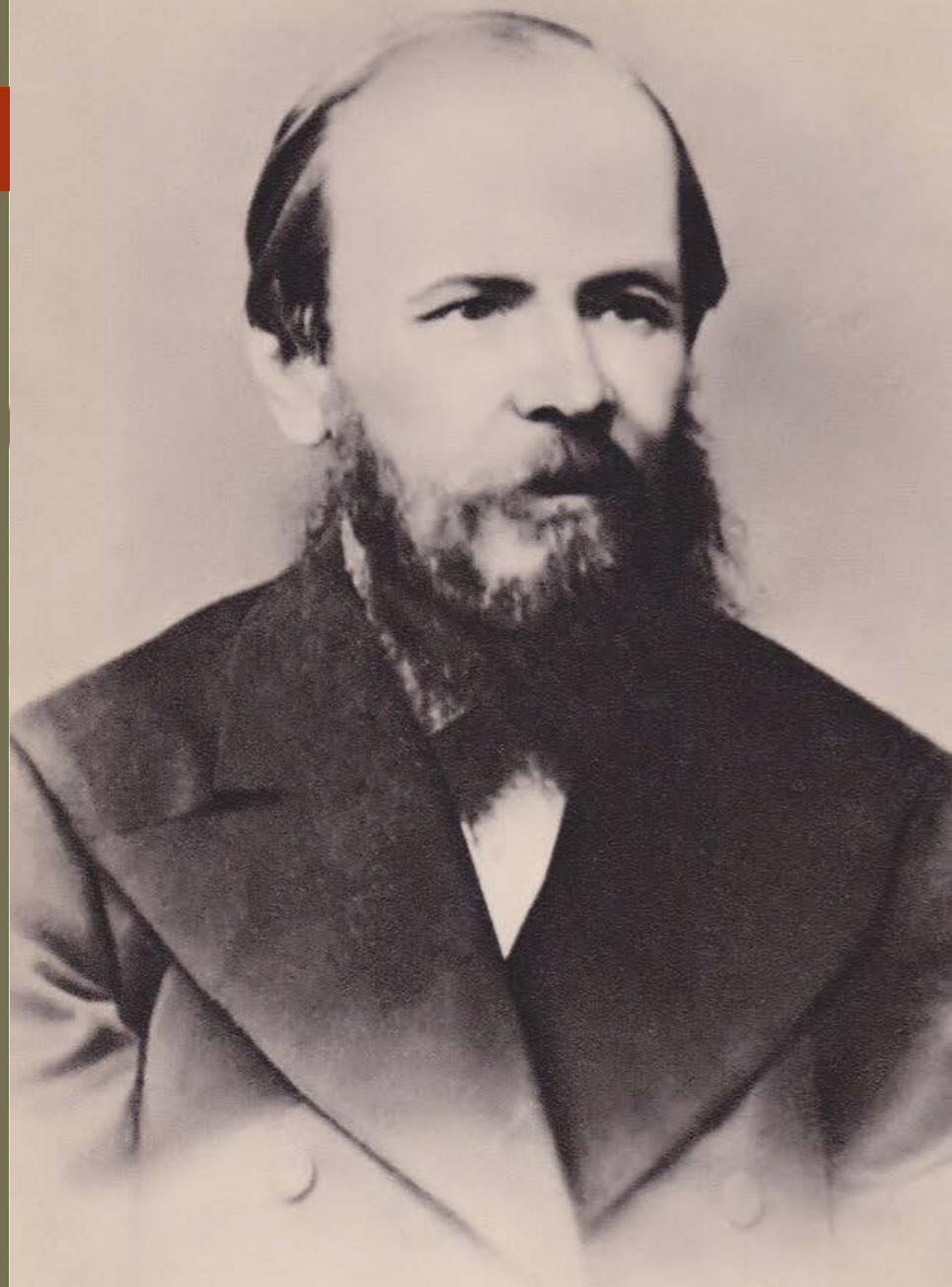
Ο κόσμος του Ντοστογιέφσκι και εμείς

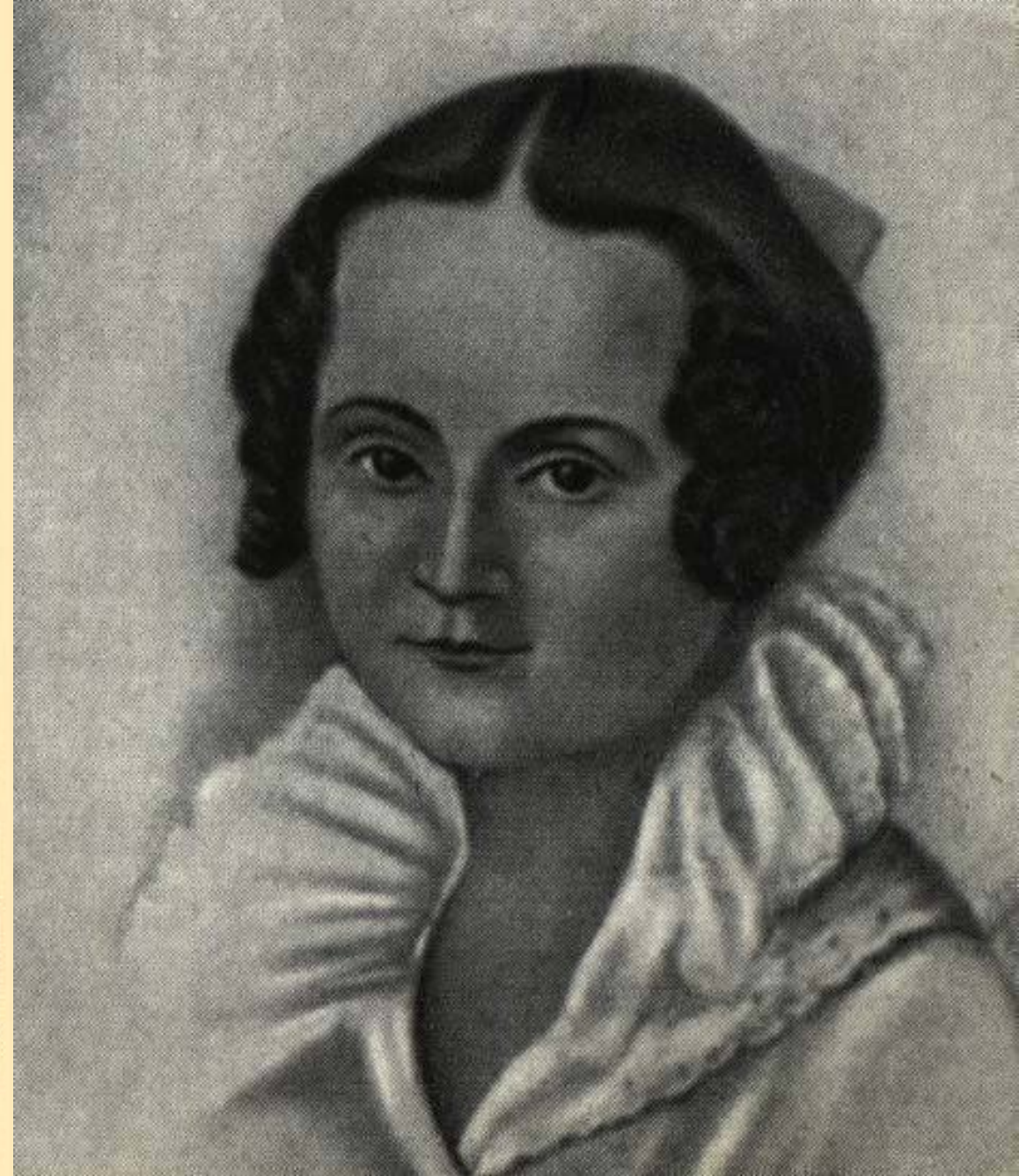

Βασίλι Περόβ. Πορτρέτο τού συγγραφέα Φ.Μ. Ντοστογιέφσκι. 1872. Μόσχα, Γκαλερί Τρετιακόφ.

Mikhail
Andreyevich
Dostoyevsky
and Maria
Fyodorovna
Dostoyevskaya,
Fyodor's parents

Ο νεαρός Φιοντόρ ήταν ήδη εγγεγραμμένος σε οικοτροφείο. Σύμφωνα με τον Κατσένοφσκι, «ήταν ένα σοβαρό, σκεπτικό αγόρι με χλωμό πρόσωπο. Δεν ήταν πολύ απασχολημένος με τα παιχνίδια: Κατά τη διάρκεια των διακοπών, ήταν σχεδόν αχώριστος από τα βιβλία, περνώντας τον υπόλοιπο ελεύθερο χρόνο του σε συνομιλίες με ανώτερα στελέχη του οικοτροφείου».

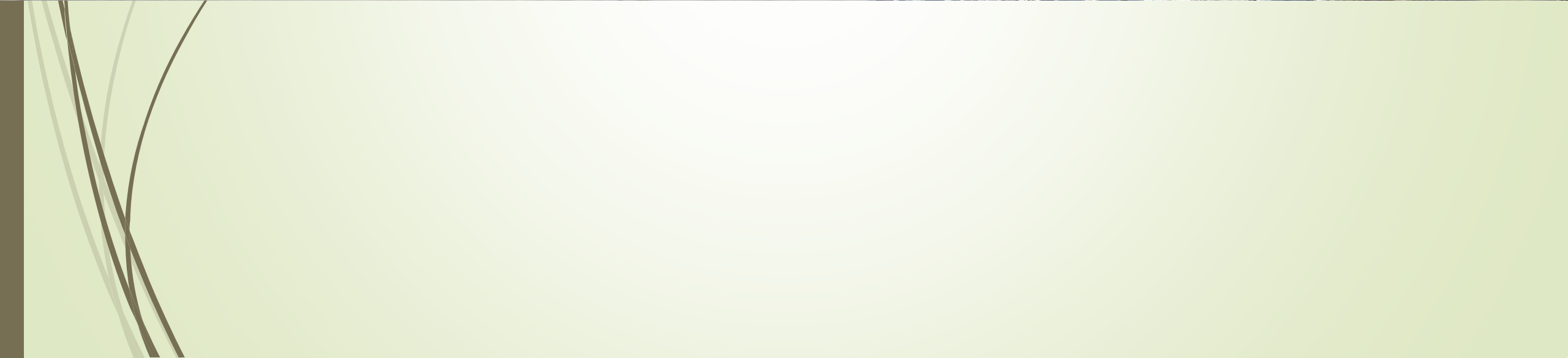

Ο μικρός Φιοντόρ ήταν ο γιος του Mikhail Andreevich Dostoyevsky – που υπηρετούσε ως γιατρός στο νοσοκομείο Mariinsky, ίδρυμα για τους απόρους και φτωχούς, το οποίο στέγαζε ένα διαμέρισμα εργασίας στην πτέρυγα του κτιρίου. Εκεί γεννήθηκε ο μελλοντικός συγγραφέας το 1821 και πέρασε τα παιδικά του χρόνια. Δεδομένης της τοποθεσίας, ο Φιοντόρ ήταν αναγκασμένος να παρακολουθεί την καθημερινή ταλαιπωρία και τον θάνατο ασθενών που ανήκαν στα φτωχότερα κλιμάκια της κοινωνίας της Μόσχας. Το πρώτο μυθιστόρημα του συγγραφέα θα είχε τίτλο «Οι Φτωχοί».

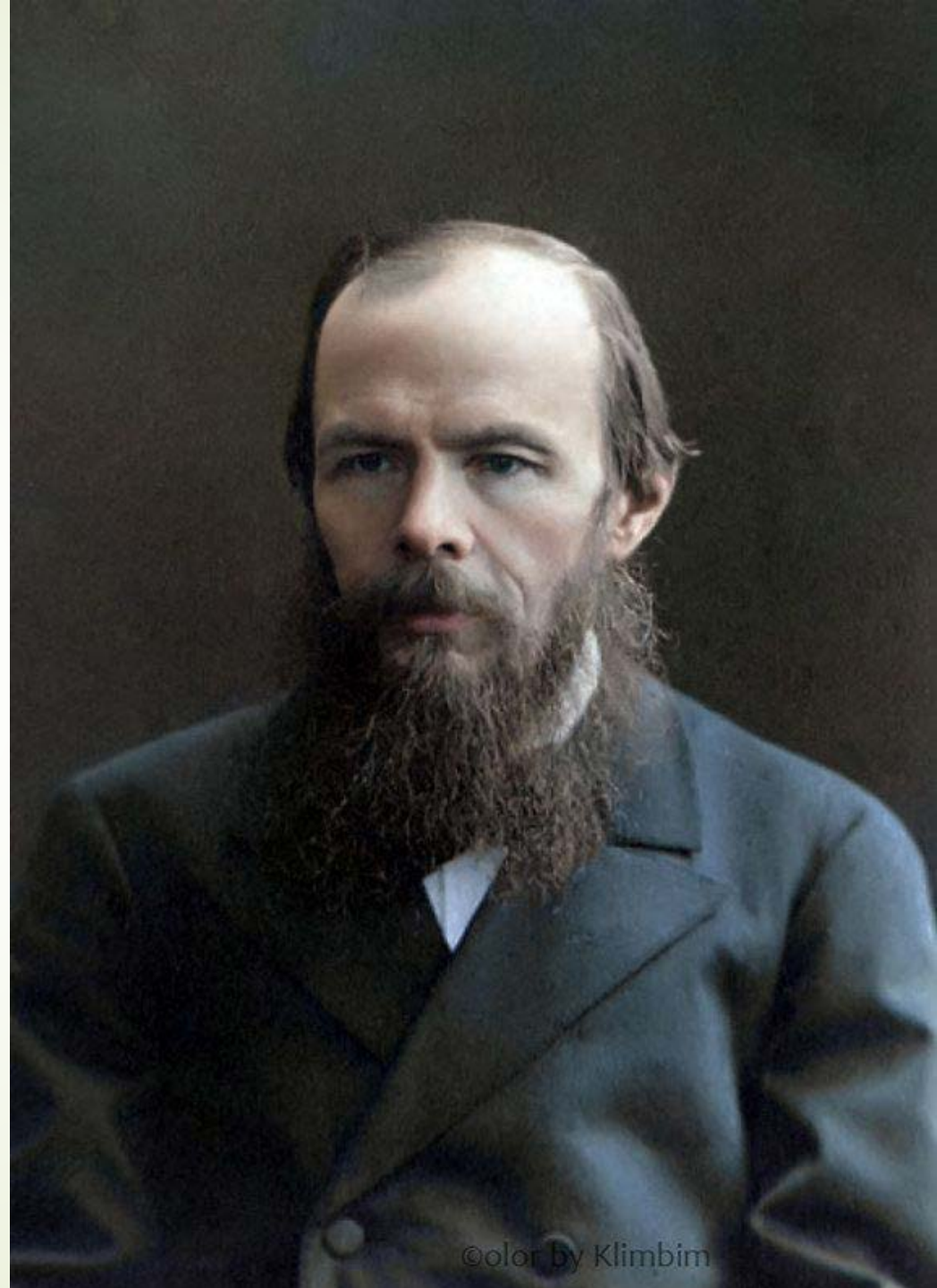
The Mariinsky Hospital for the poor, Moscow, Dostoevsky st.

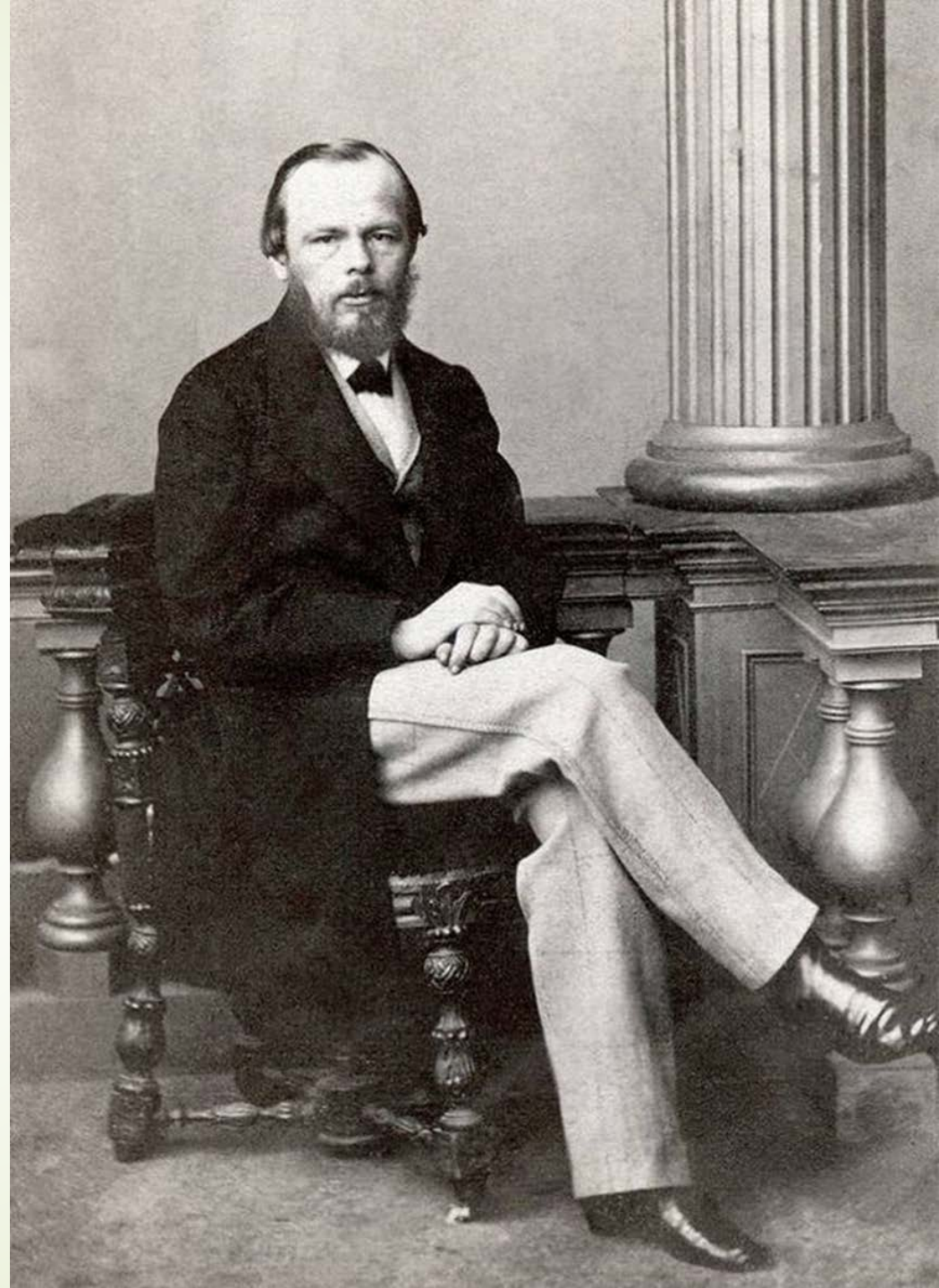

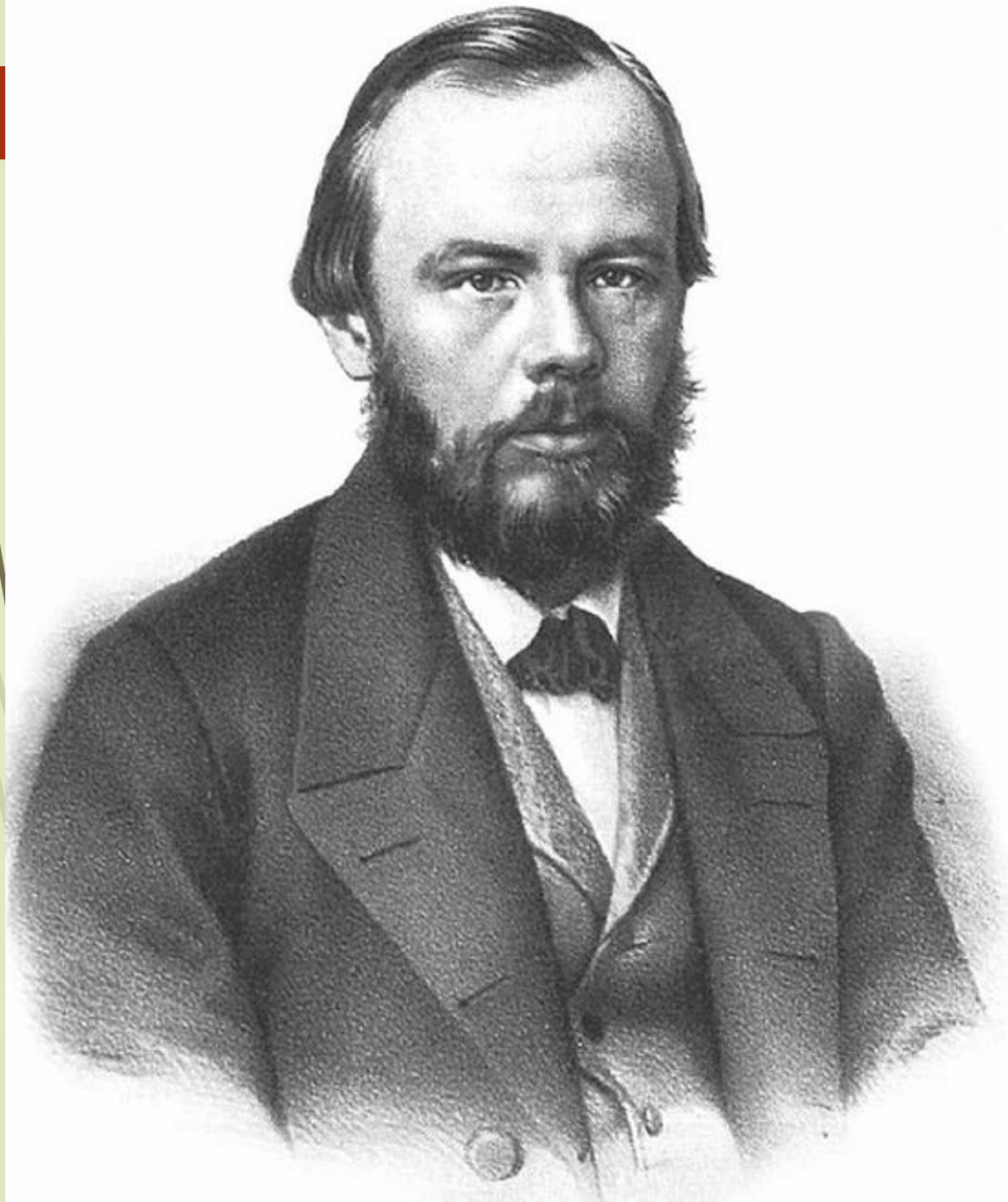
Το διαμέρισμα-
μουσείο όπου
έζησε μικρός ο
Ντοστογιέφσκι
με την
οικογένειά του
(1821-1837)

Β. Λεμπέντεφ: Κύκλος
Μπελίνσκι, 1847.

Гоголь читает „Ревизора“.
(Со стариной литографии).

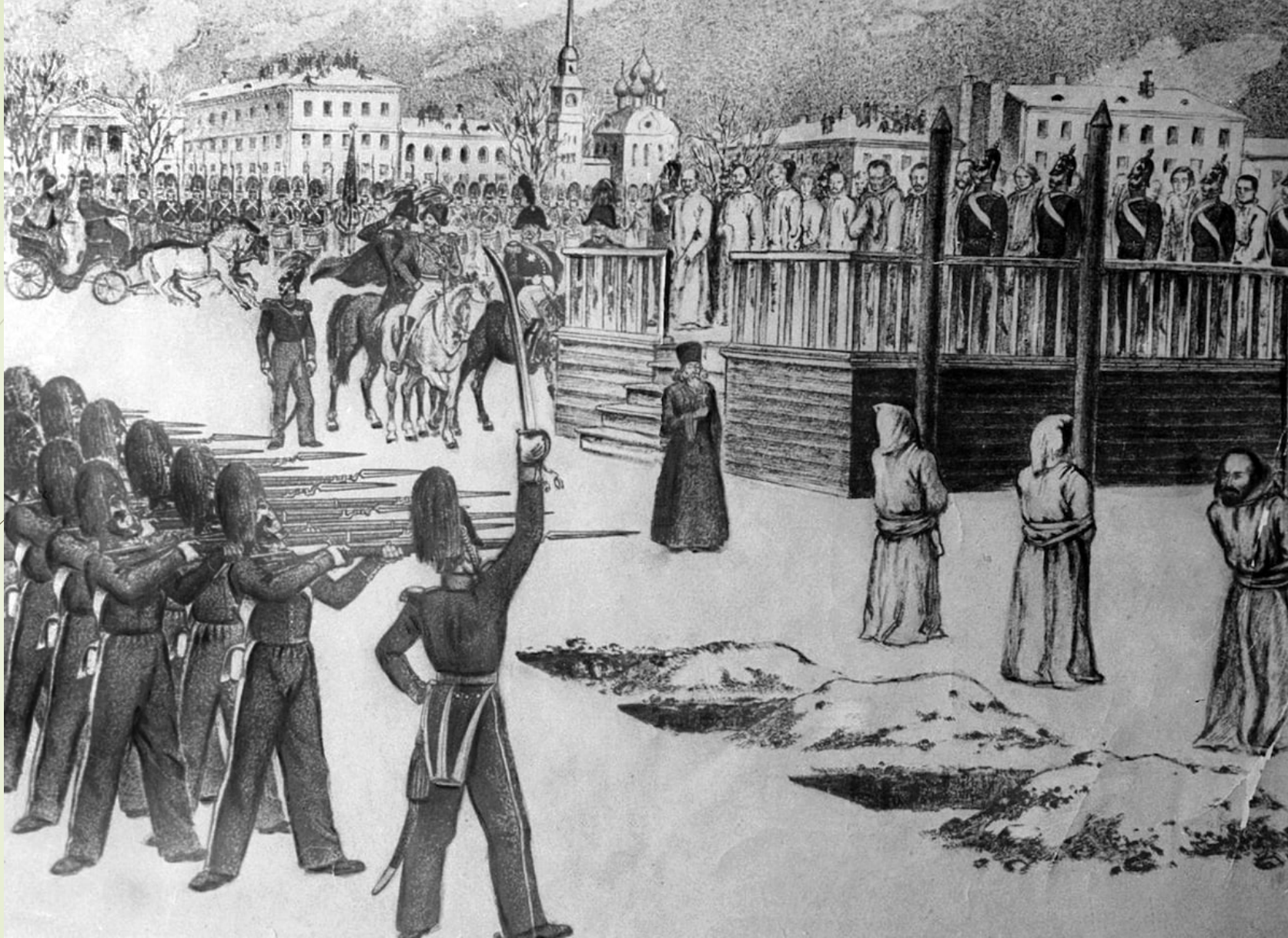
Κύκλος του Πετρασέφσκι

Κύκλος Πετρασέφσκι. Στις αρχές του 1847, ο Ντοστογιέφσκι άρχισε να παρακολουθεί τον σοσιαλιστικό κύκλο του Πετρασέφσκι, στον οποίο διάβαζαν κείμενα του Φουριέ. Στις 15 Απριλίου 1849, σε μια συνάντηση του κύκλου, ο Ντοστογιέφσκι διάβασε την τότε απαγορευμένη επιστολή του Μπελίνσκι προς τον Γκόγκολ το 1847. Η κυβέρνηση έστειλε κάποιον μυστικό πράκτορά της στον Πετρασέφσκι και τη νύχτα της 22ης προς 23η Απριλίου 1849 ο Ντοστογιέφσκι, μεταξύ άλλων συμμετεχόντων στη συνάντηση, συνελήφθη και φυλακίστηκε στο φρούριο Πέτρου και Παύλου.

Η σύλληψη των μελών του κύκλου Πετρασέφσκι, 5 Μαΐου 1849

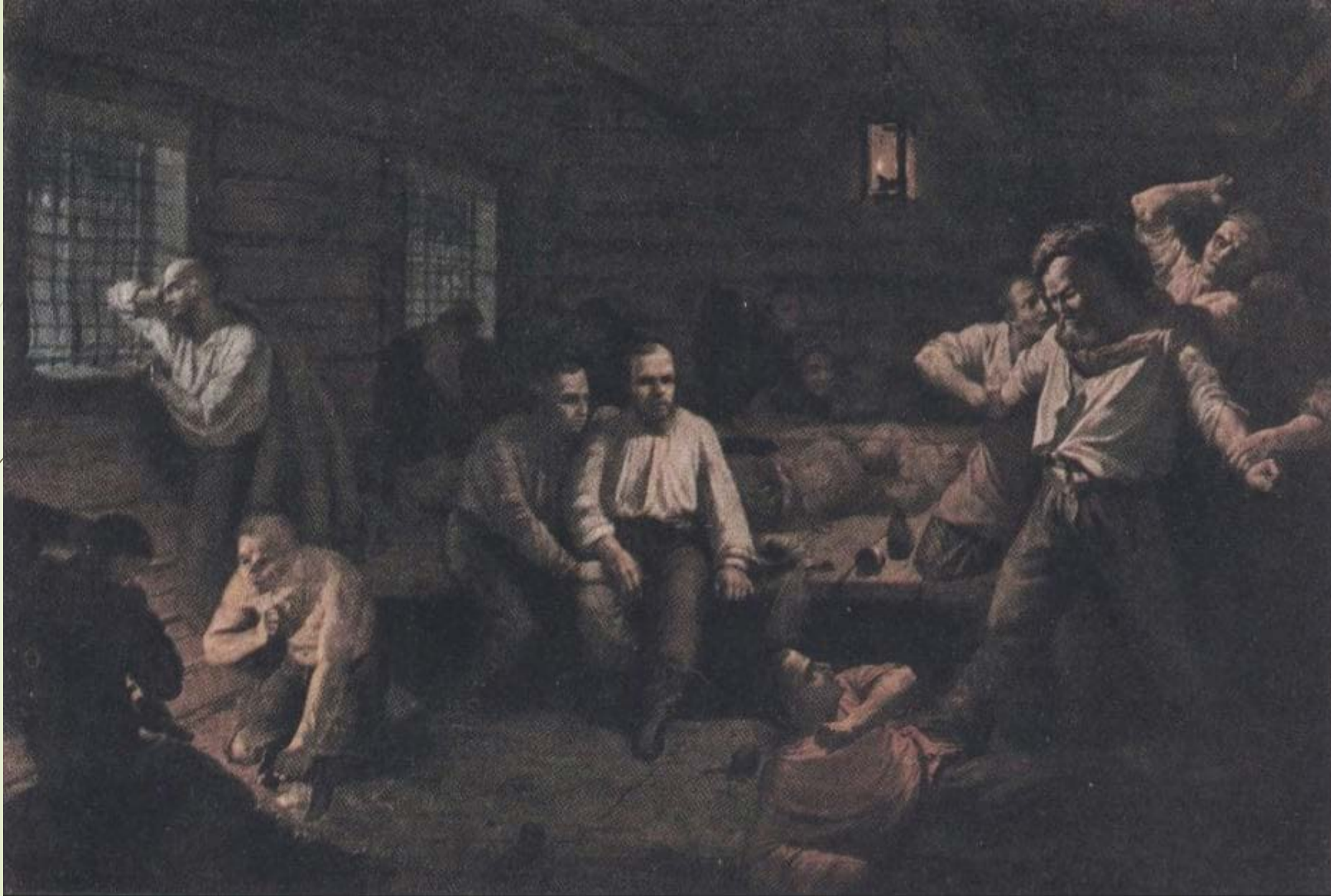

Ο Ντοστογιέφσκι στο εκτελεστικό απόσπασμα

K. M.
Pomerantsev:
Christmas at The
House Of the
Dead, 1862

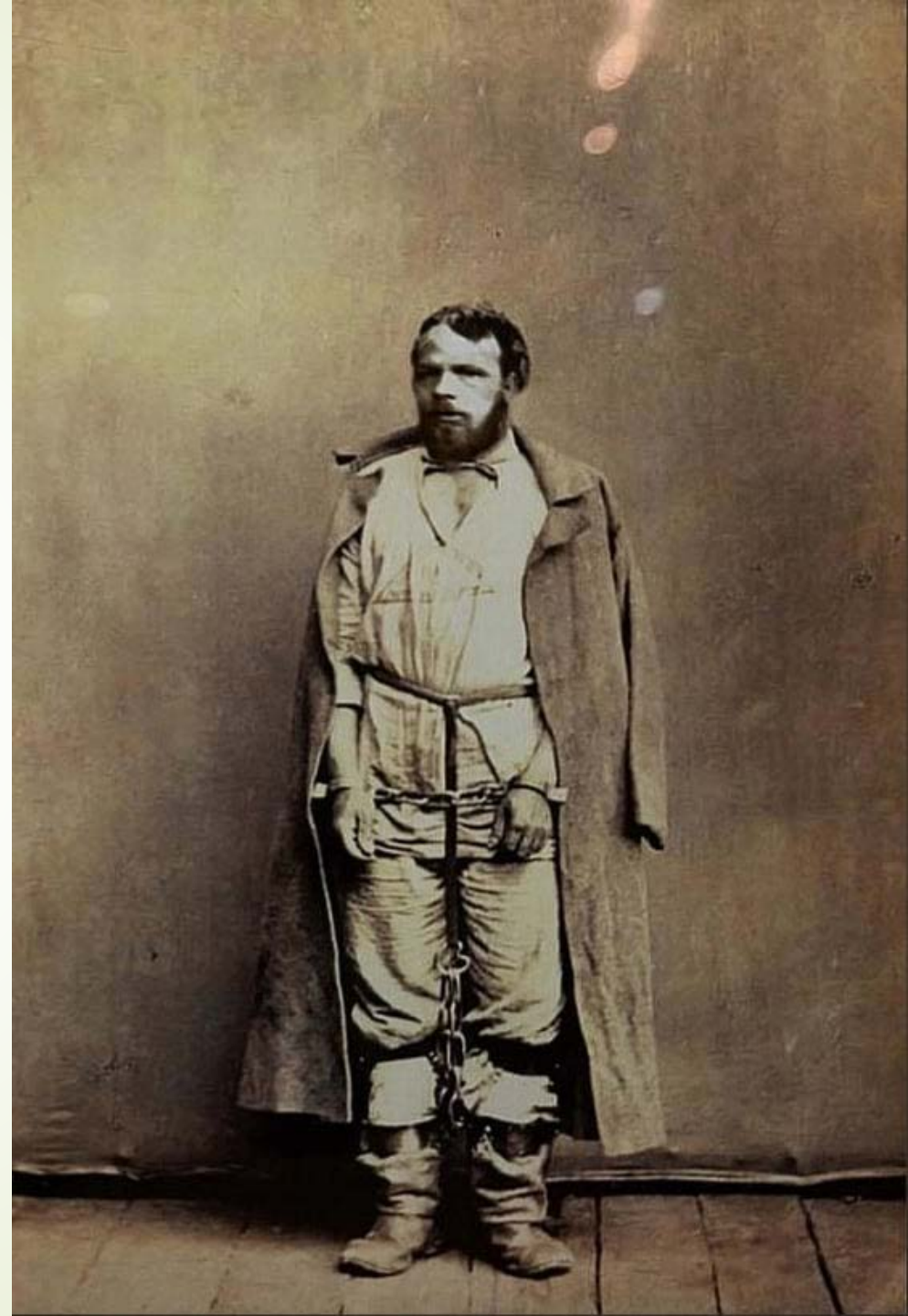
" Αδερφέ, αγαπητέ φίλε! Τακτοποιήθηκαν όλα! Έχω καταδικαστεί σε τέσσερα χρόνια σκληρής εργασίας στο φρούριο (νομίζω Orenburg) και μετά θα πρέπει να κάνω solado.

Σήμερα 22 Δεκεμβρίου οδηγηθήκαμε στο σκοπευτήριο του Σεμιόνοφ. Εκεί μόλις μας διάβασαν την απόφαση για τη θανατική ποινή, μας είπαν να φιλήσουμε τον Σταυρό.

Έχουμε σπάσει τα ξίφη μας στο κεφάλι και μας επιτρέπουν να πλυθούμε για τελευταία φορά (λευκά πουκάμισα).

...Ήμουν ο έκτος... κατά συνέπεια, ήμουν στη δεύτερη βάρδια και δεν είχα τίποτα άλλο παρά ένα λεπτό ζωής. Σε θυμήθηκα αδελφέ και τα δικά σου: για τελευταία στιγμή, στο μυαλό μου ήσουν εσύ και κανείς άλλος εκτός από εσένα και μόνο τότε συνειδητοποίησα πόσο σε αγαπώ, αγαπημένε μου αδελφέ..."

- σε επιστολή του Μιχαήλ Ντοστογιέφσκι, 22 Δεκεμβρίου 1849.

Каторга Достоевского.

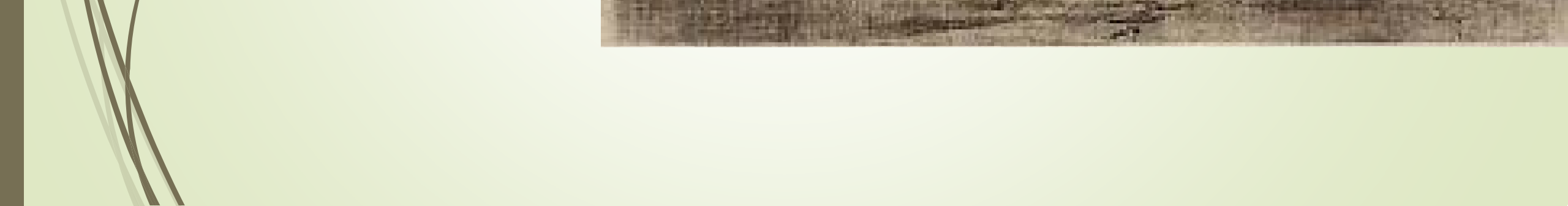
После 8 месяцев проведённых в крепости Достоевского приговорили к расстрелу, но потом его помиловали и отправили на каторгу до 1854 года.

Каторгу он отбывал среди уголовных преступников, но в 1854 году его сделали рядовым.

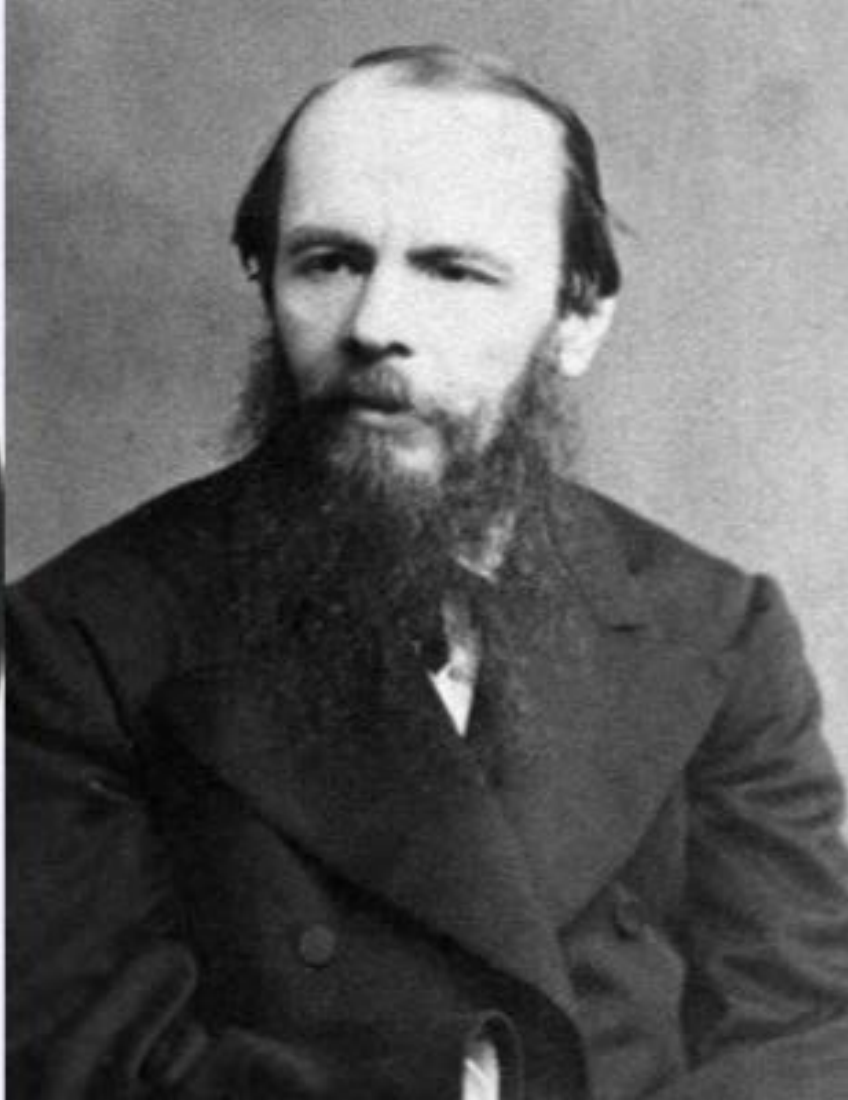
Το καταχείμωνο το 1850, ο Ντοστογιέφσκι (1821-1881) κατά τη μεταφορά του στα κάτεργα του Ομσκ, μαζί με τους συντρόφους του, επίσης καταδικασμένους για τη συμμετοχή στον κύκλο του Petrashevsky, από τις 9 έως τις 20 Ιανουάριο έμεινε στις φυλακές μεταγωγών στην πόλη του Τομπόλσκ. Εκεί έλαβε χώρα μία συνάντηση, η οποία έμελλε να παίξει καθοριστικό ρόλο στην πνευματική του εξέλιξη. Στο φρούριο της φυλακής οι γυναίκες των «Δεκεμβριστών» – Fonvizina, Muravienova και Anpenkova – δώρισαν στον Ντοστογιέφσκι ένα αντίγραφο της Καινής Διαθήκης, το μόνο βιβλίο το οποίο επιτρεπόταν στη φυλακή, βιβλίο το οποίο ο συγγραφέας δεν θα αποχωριστεί κατά την υπόλοιπη ζωή του. Αυτή ήταν η πρώτη έντυπη έκδοση του Ευαγγελίου στη Ρωσική γλώσσα. Στο "Ημερολόγιο του συγγραφέα" το 1873 ο Ντοστογιέφσκι θυμάται: **"Για τέσσερα χρόνια βρισκόταν (το Ευαγγέλιο) κάτω από το μαξιλάρι μου στα κάτεργα. Το μελετούσα και μερικές φορές το διάβαζα και στους άλλους"**. Αυτό το ιερό κειμήλιο παρέδωσε ο Dostoevsky στο γιο του Fyodor, δύο ώρες πριν από το θάνατό του. Τώρα το πρωτότυπο αυτό βιβλίο με τις σημειώσεις του Ντοστογιέφσκι φυλάσσεται στο Τμήμα χειρογράφων της Ρωσικής Εθνικής Βιβλιοθήκης.

АПОЛЛИНАРИЯ СУСЛОВА
«РАБА ЛЮБВИ»

ALEX. EICHENWALD.

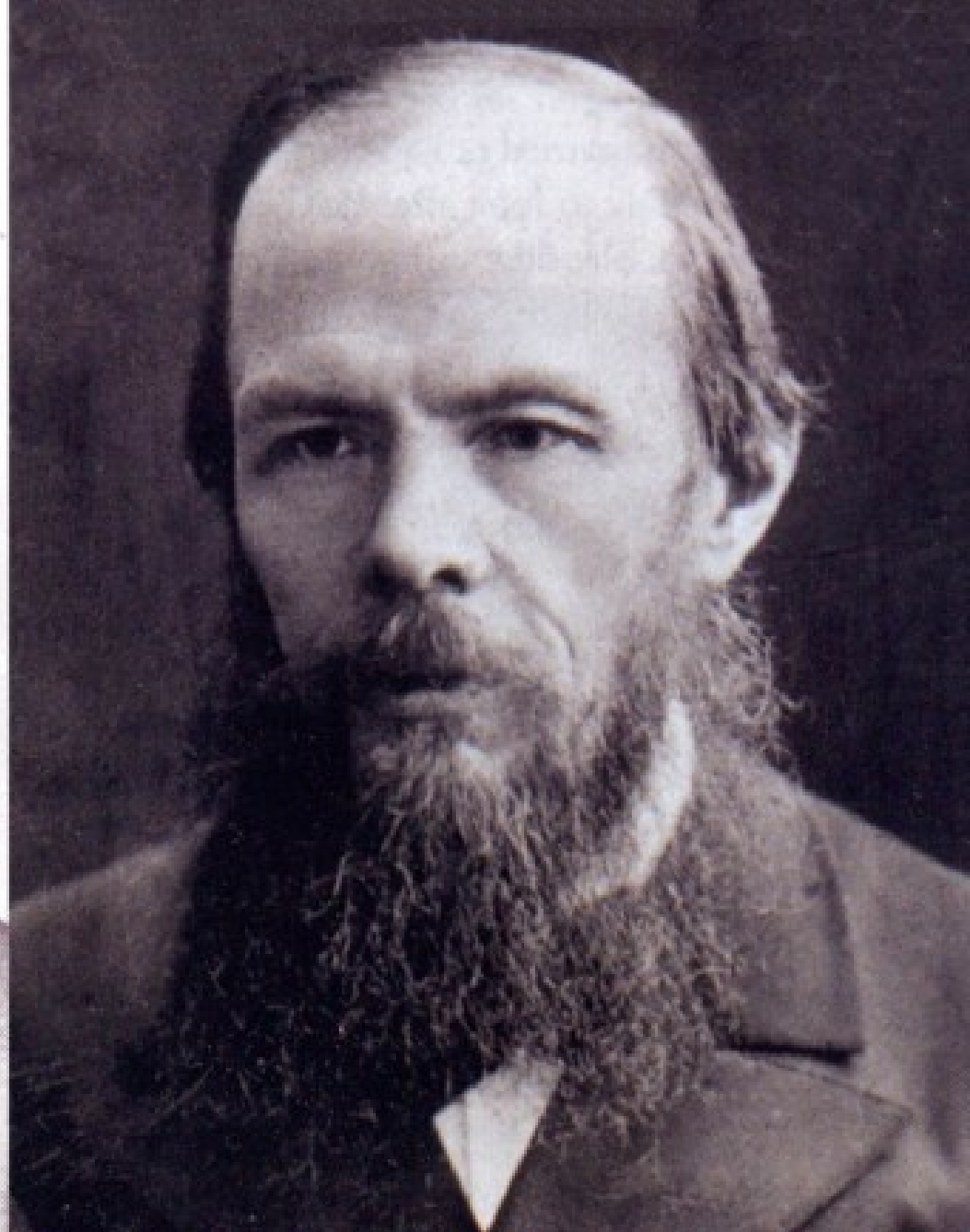
PHOT. & MOSCOU.

Ο Ντοστογιέφσκι ως παίκτης. Ο Παίκτης έχει αυτοβιογραφική βάση και περιλαμβάνει τις εμπειρίες του Ντοστογιέφσκι από την εποχή του δεύτερου ταξιδιού του στο εξωτερικό, το 1863, στις γερμανικές λουτροπόλεις Βισμπάντεν και Χόμπουργκ, όπου ο Ντοστογιέφσκι γνώρισε τον κόσμο της ρουλέτας και του χαρτοπαιγνίου και γοητεύθηκε από αυτόν. Έργο του Μπάμπη Πυλαρινού.

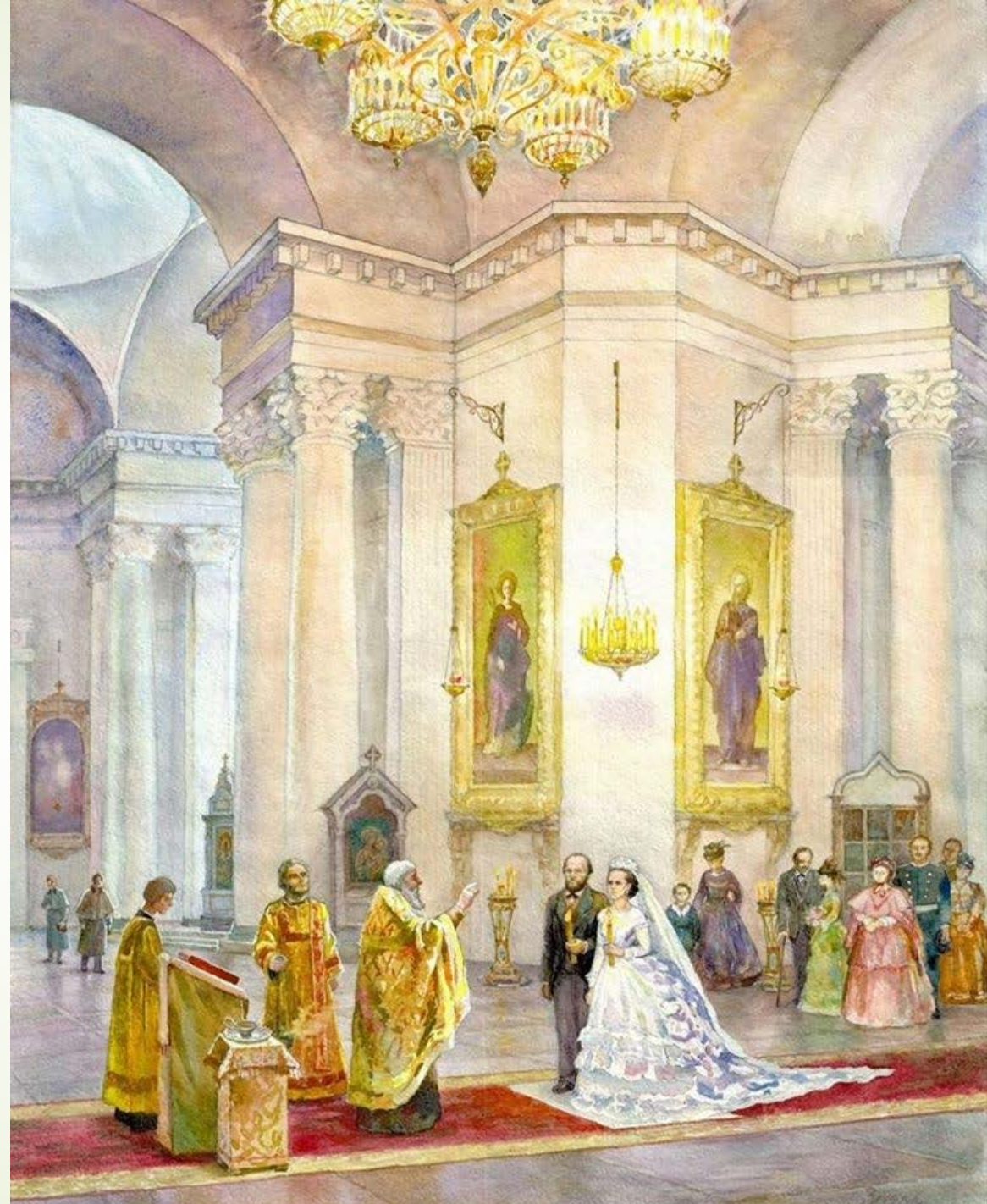

Άννα Γρηγοριέβνα Ντοστογιέφσκαγια

Φ.Μ.Ντοστογιέφσκι, 1879

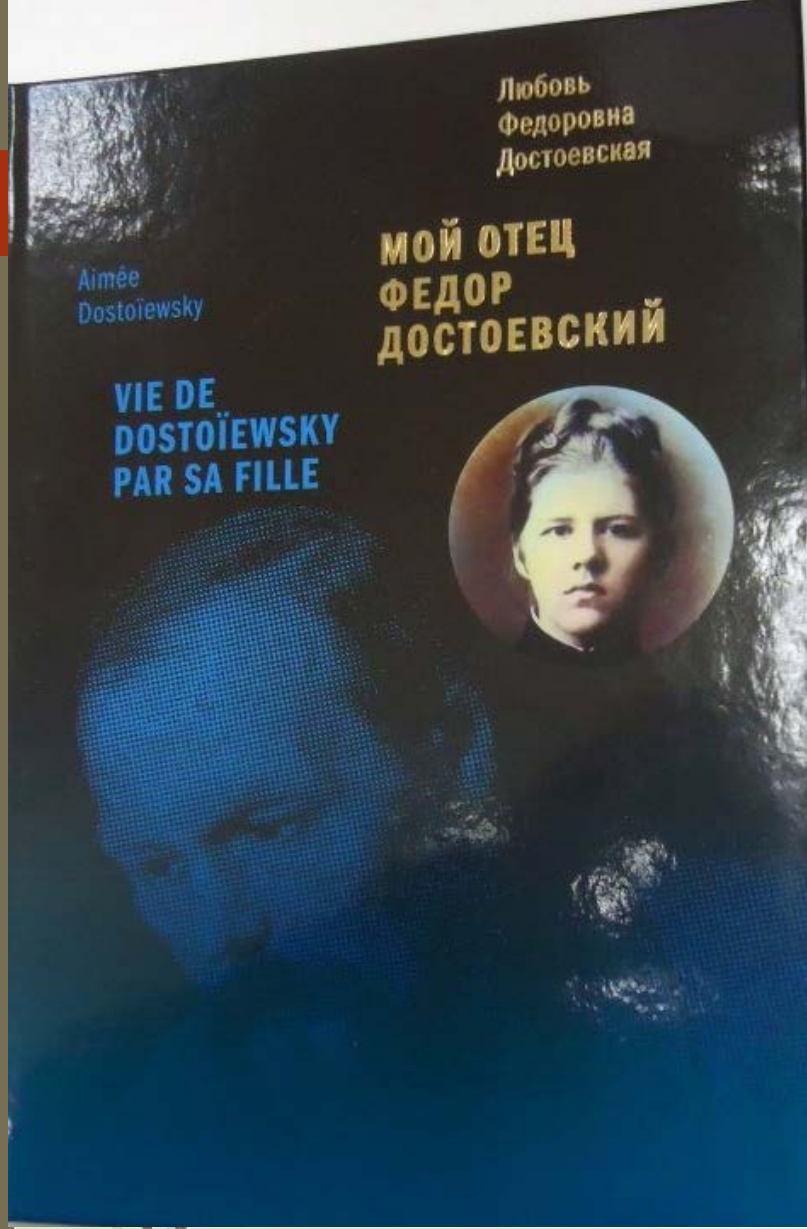
Vera F. Zagorskaya: Ο γάμος του Dostoevsky με την
Anna Snitkina στον καθεδρικό ναό της Αγίας Τριάδας

«Αν και αντιτάχθηκε στον Turgenev και στις πολιτικές του ιδέες, ο πατέρας μου ήταν όλη του τη ζωή ένας παθιασμένος θαυμαστής των έργων του. Όταν μιλάει γι' αυτούς στο Ημερολόγιο του Συγγραφέα, είναι με όρους θερμής εκτίμησης. Ο Turgenev, από την άλλη πλευρά, δεν θα παραδεχόταν ποτέ ότι ο Dostoevsky είχε κάποιο ταλέντο, και όλη του τη ζωή γελοιοποιούσε αυτόν και τα έργα του. Έδρασε σαν αληθινός Μογγόλος, κακόβουλα και εκδικητικά." - Lyubov Dostoevskaya: Ο Ντοστογιέφσκι απεικονίζεται από την κόρη του, 1920

Lyubov Dostoevskaya: Dostoevsky as Portrayed by His Daughter, 1920

Lyubov Fyodorovna Dostoevskaya:
"Ο πατέρας μου Φιόντορ Ντοστογιέφσκι", 1920

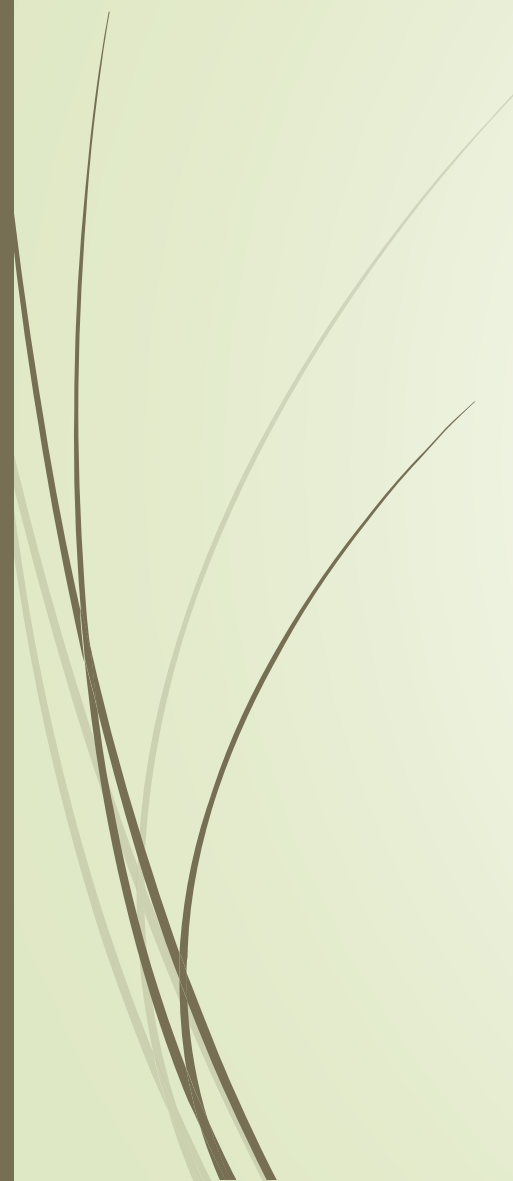

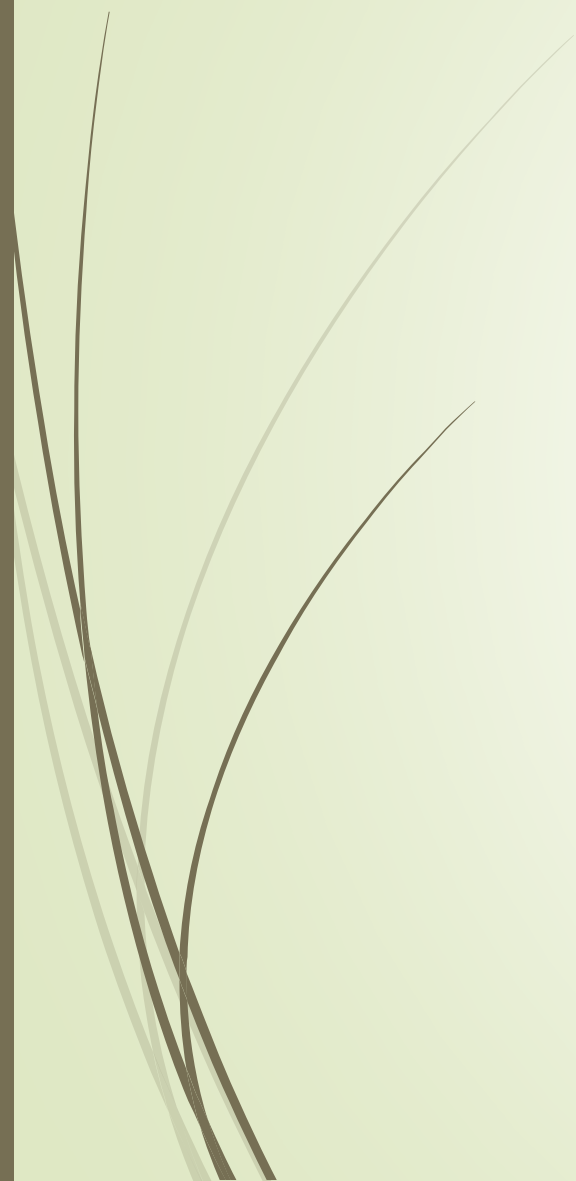

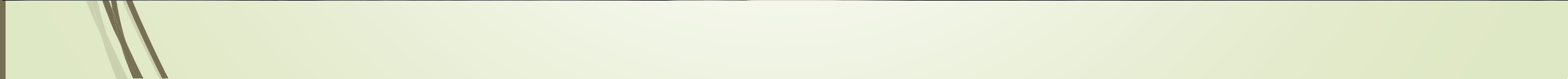

Anna Grigoryevna Dostoyevskaya in the Dostoyevsky Room of the Historical Museum of Moscow, 1916

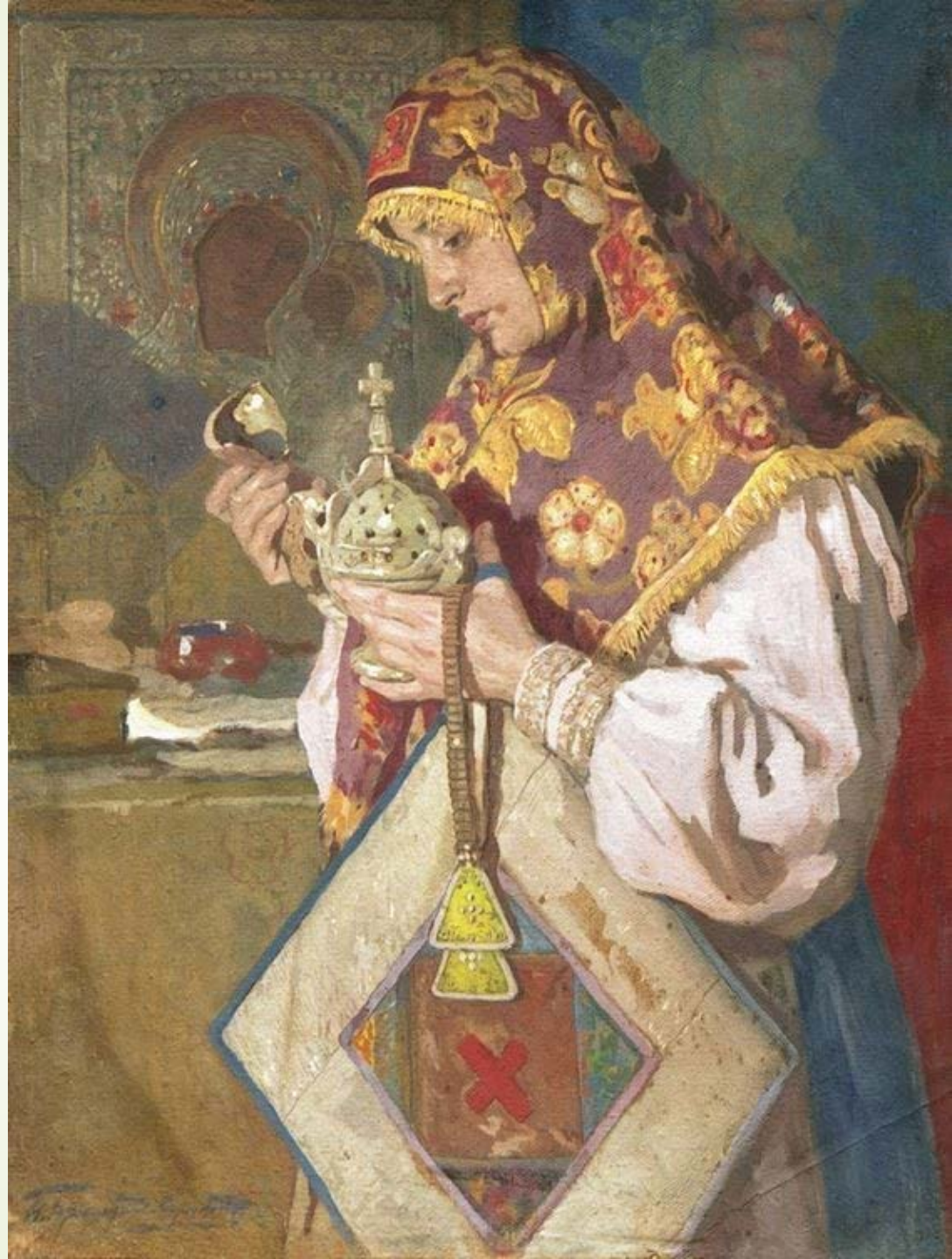

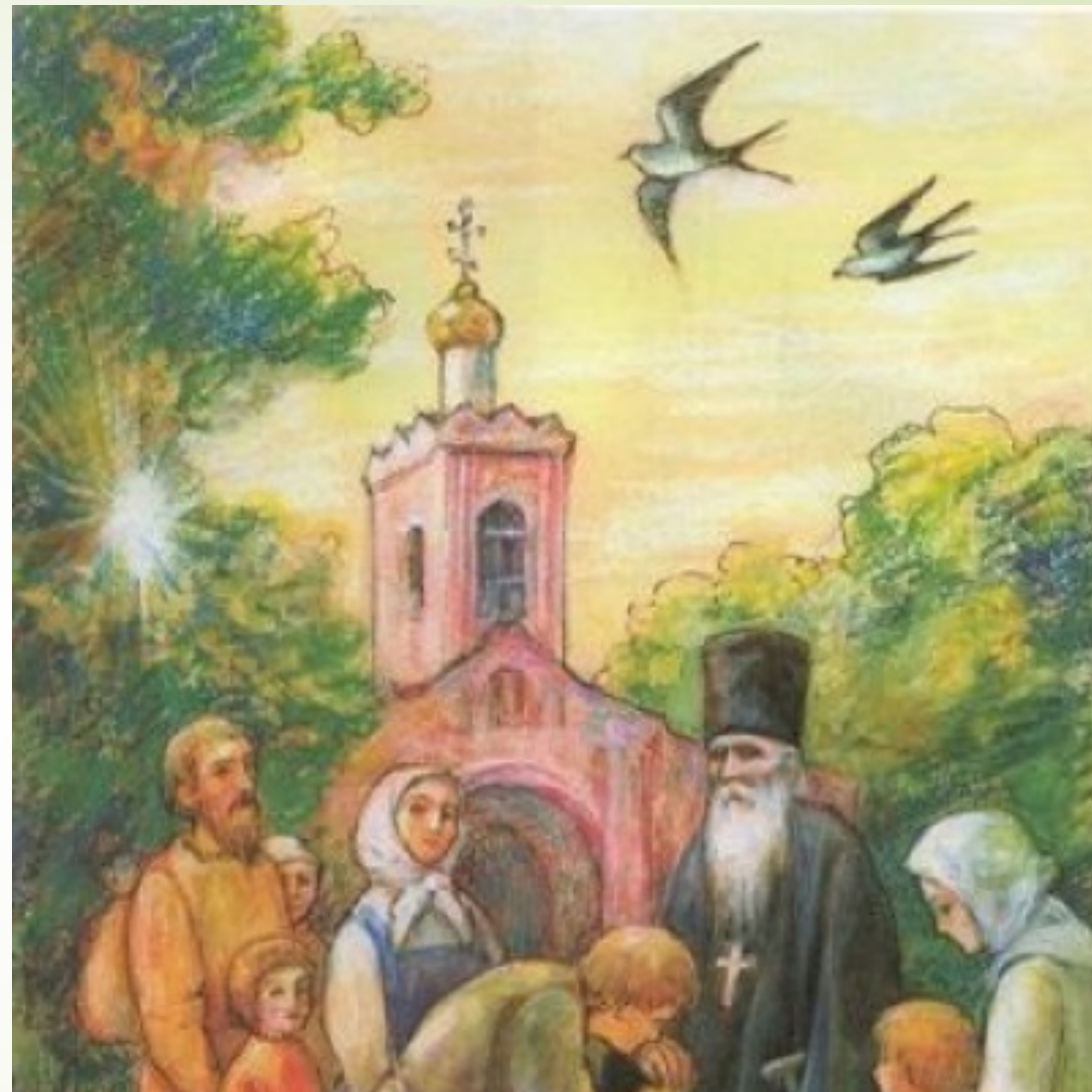

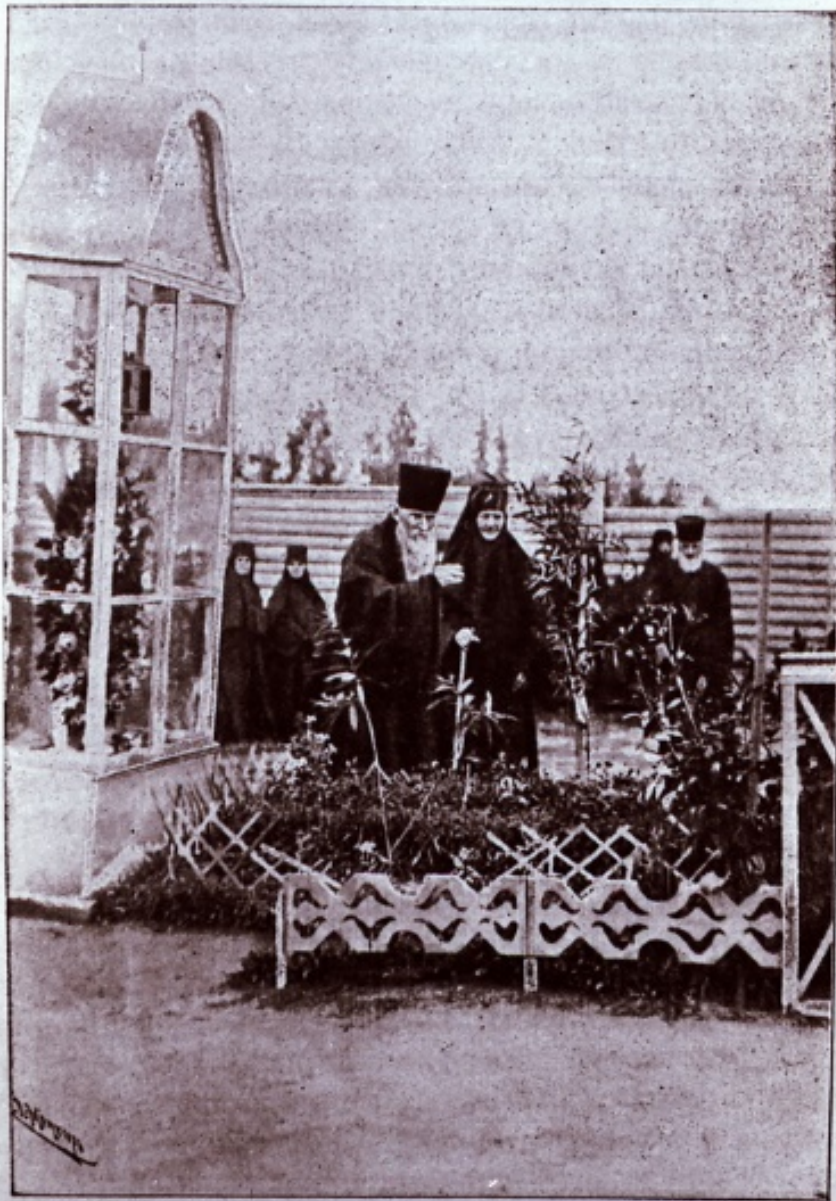
Μοναστηριακό συγκρότημα της Όλτινα

Старець о. **Амвросій**, благословляючий могилу
1-й настоятельниці схимонахини Софії.

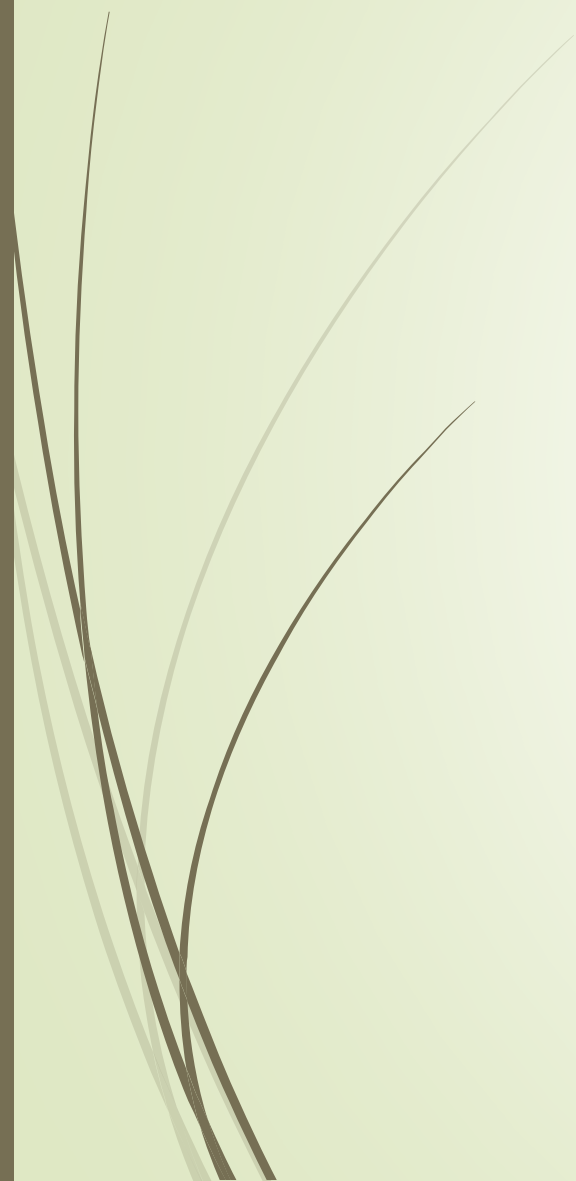

Ο Φιόντορ Ντοστογιέφσκι στην Όπτινα

Anna
Dostoevskaya
με τον γιο της
Fedor και την
κόρη της Any

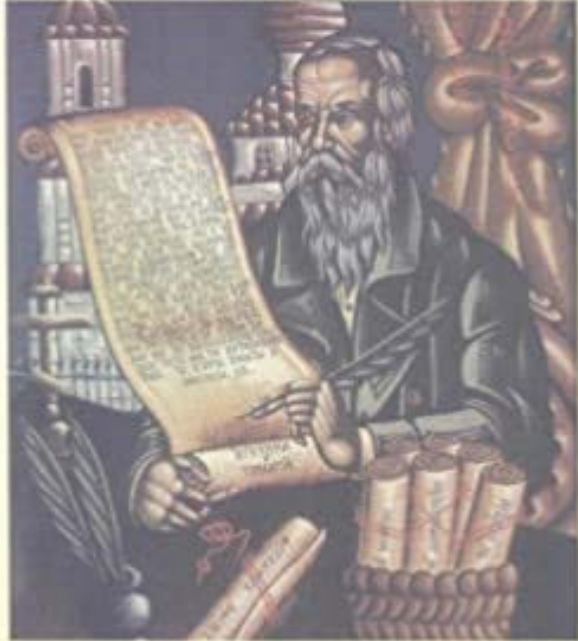

ARCHIMANDRITE VASILEIOS
ABBOT OF IVEBON MONASTERY, MOUNT ATHOS

FROM ST ISAAC THE SYRIAN
TO DOSTOYEVSKY

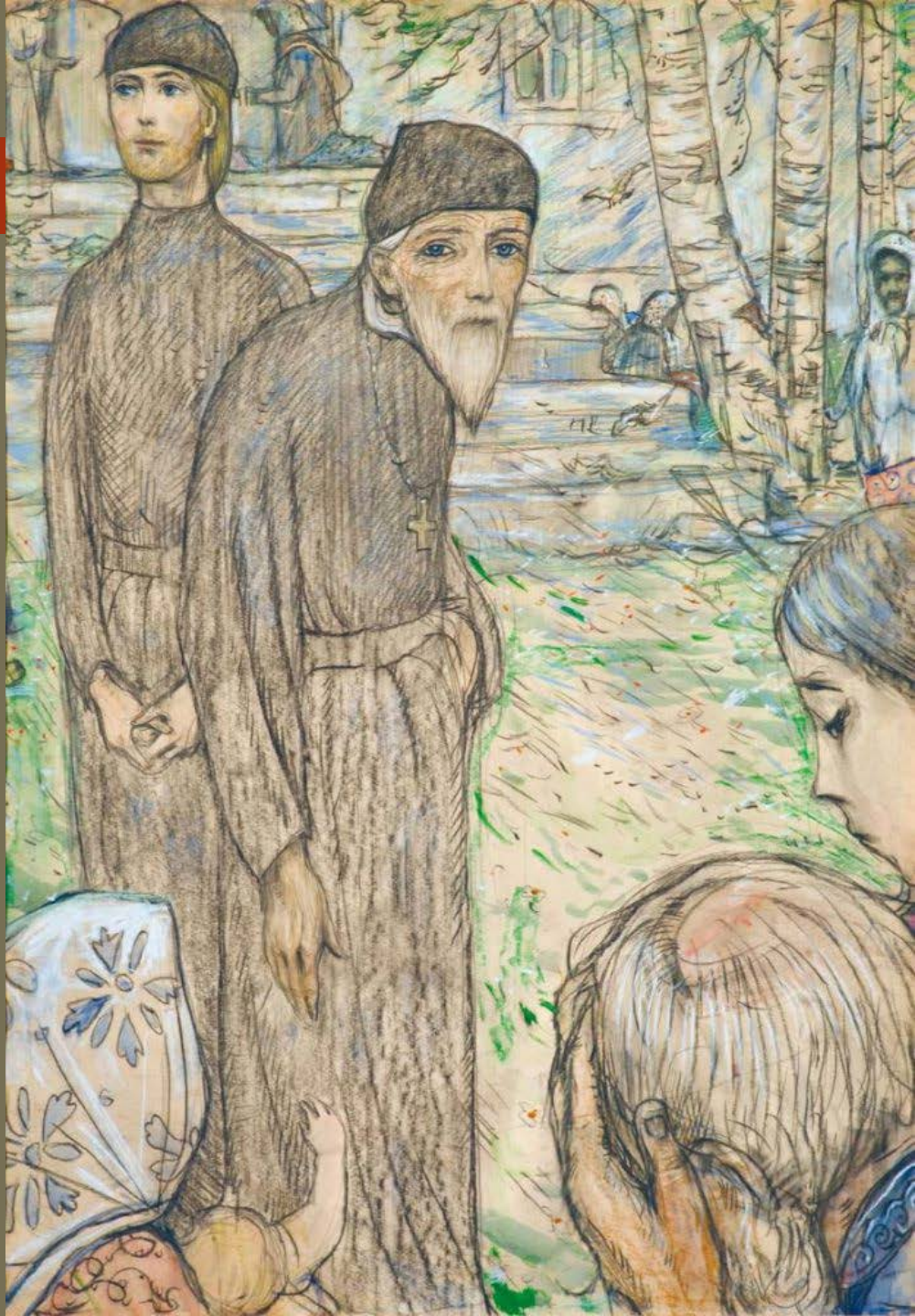

ALEXANDER PRESS
MONTREAL QUÉBEC CANADA

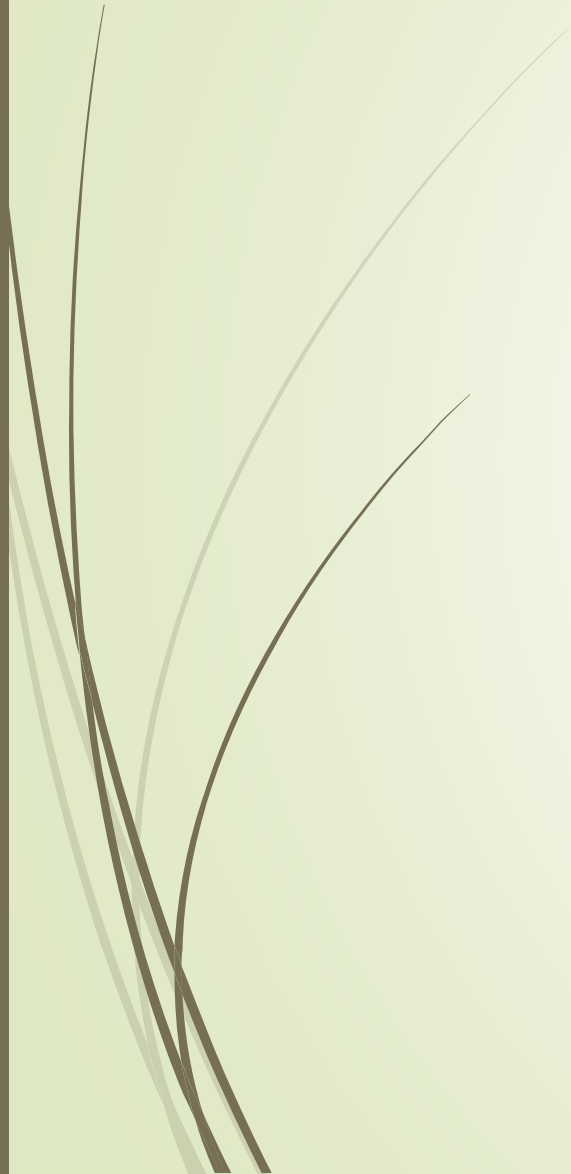

Μάξιμος Βασιλιέβιτς, Επίσκοπος Καλιφόρνιας,
Άγιος Ισαάκ και Ντοστογιέφσκι

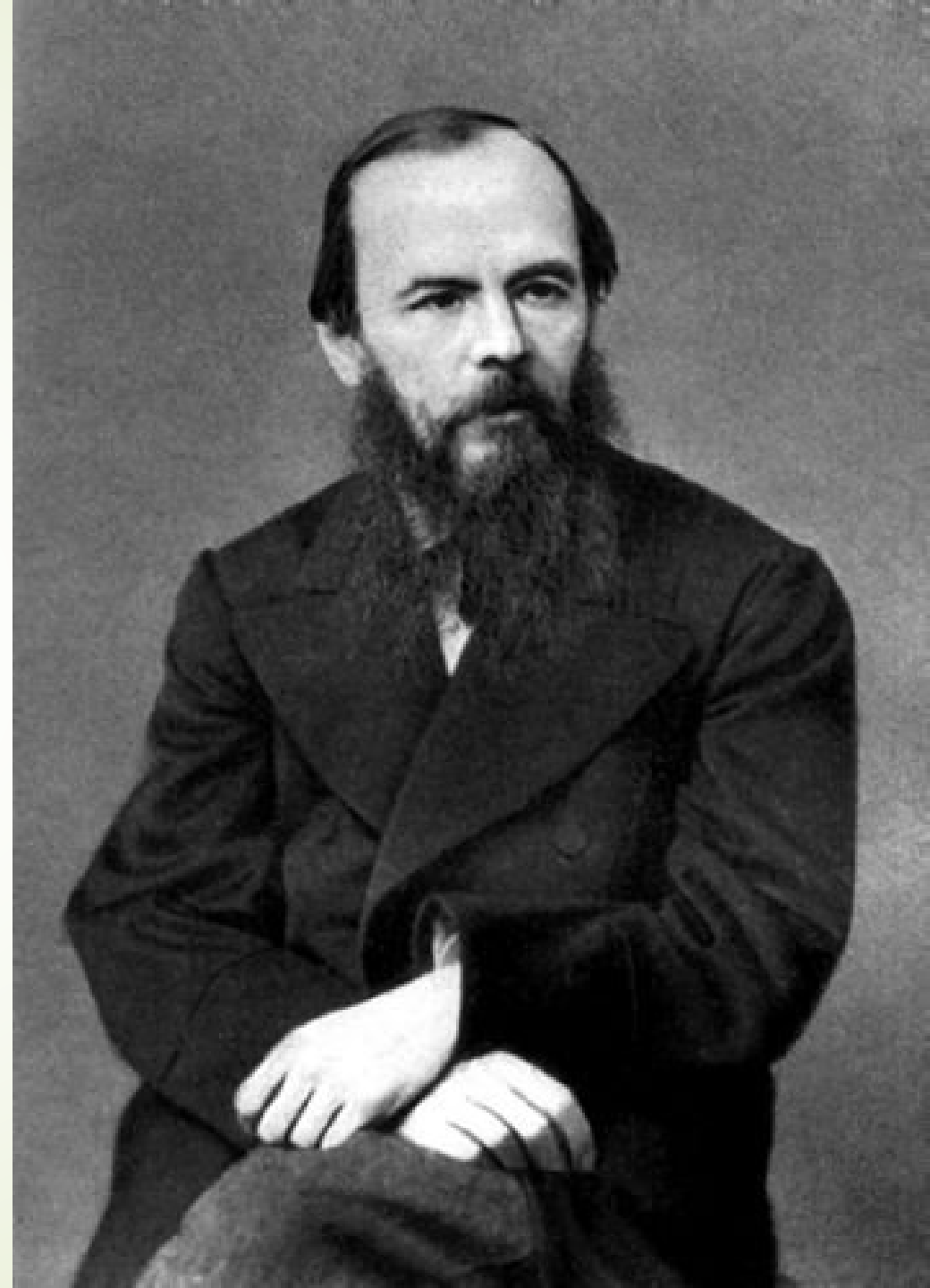
**ДОСТОЕВСКИЙ.
ДЕНЬ ЗА ДНЕМ**

«... Για μένα, έχω να πω ότι είμαι παιδί του αιώνας μου, τέκνο της αμαρτίας και της αμφιβολίας. Έτσι είμαι τώρα κι έτσι θα είμαι, (το ξέρω), μέχρι τον τάφο. Τι φρικτά βάσανα μου στοίχισε, και μου στοιχίζει ακόμη σήμερα, αυτή η δίψα για πίστη, που είναι τόσο έντονη μέσα στην ψυχή μου, όσο υπάρχουν μέσα μου ενάντια επιχειρήματα.

Εν τούτοις, ο Θεός μου χαρίζει στιγμές όπου είμαι ολότελα γαλήνιος. Εκείνες τις στιγμές αγαπώ και νοιώθω ότι αγαπιέμαι από τους άλλους. Και αυτές τις στιγμές ακριβώς σχημάτισα μέσα μου ένα πιστεύω, όπου όλα είναι φωτεινά και ιερά για μένα.

Αυτό το πιστεύω είναι απλό: Πιστεύω ότι δεν υπάρχει τίποτε πιο όμορφο, πιο βαθύ, πιο συμπαθητικό, πιο λογικό, πιο ζωντανό και τέλειο από τον Χριστό. Και λέω στον εαυτό μου, με ζηλόφθονη αγάπη, όχι μόνο ότι δεν υπάρχει τίποτε, αλλ' ότι δεν μπορεί να υπάρχει.

Επί πλέον, αν κάποιος μου απεδείκνυε ότι ο Χριστός δεν ταυτίζεται με την αλήθεια κι ότι, στην πραγματικότητα, η αλήθεια είναι εκτός Χριστού, θα προτιμούσα τότε να παραμείνω με τον Χριστό, παρά να πάω με την αλήθεια...».

M. Nesterov,
Αγία Ρωσία,
1901-6

Old Believer Boyarina Morozova's arrest scene pictured by Vasily Surikov, 1887, Tretyakov Gallery

Η αυτοβιογραφία που συνέταξε ο ίδιος ο Αβρακούμ με τίτλο, «Ο βίος του πρωτόπαπα Αβρακούμ, επηρέασε τη μεγάλη ρωσική λογοτεχνία του 19^{ου} αιώνα.

Σωτήριο έτος 1654. Η πανούκλα μαινεται στη Ρωσία. Επιπλέον, μια ολική έκλειψη ηλίου συμβαίνει το ίδιο έτος. Ο ευσεβής πρωθιερέας Αβρακούμ, τα αντιλαμβάνεται ως οργή του Θεού για τις εκκλησιαστικές μεταρρυθμίσεις του Πατριάρχη Νίκωνα, τον οποίο θεωρεί αποστάτη. Ο Αβρακούμ κηρύττει ενάντια στις μεταρρυθμίσεις και γίνεται ένας από τους ηγέτες των Ρασκόλ – του σχίσματος της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και του κινήματος των Παλαιοπίστων. Ρίχνεται στη φυλακή, από όπου αρχίζει να λέει την ιστορία του ...

Ο πρωτόπαπας
Αββακούμ
εξόριστος στη
Σιβηρία

Pyotr
Myasoyedov.
The Burning of
Protopope
Avvakum,
1897
Museum of
the History of
Religion, St.
Petersburg,
Russia

Alyosha Karamazov του Μ. Νεστερόφ, 1914-1916

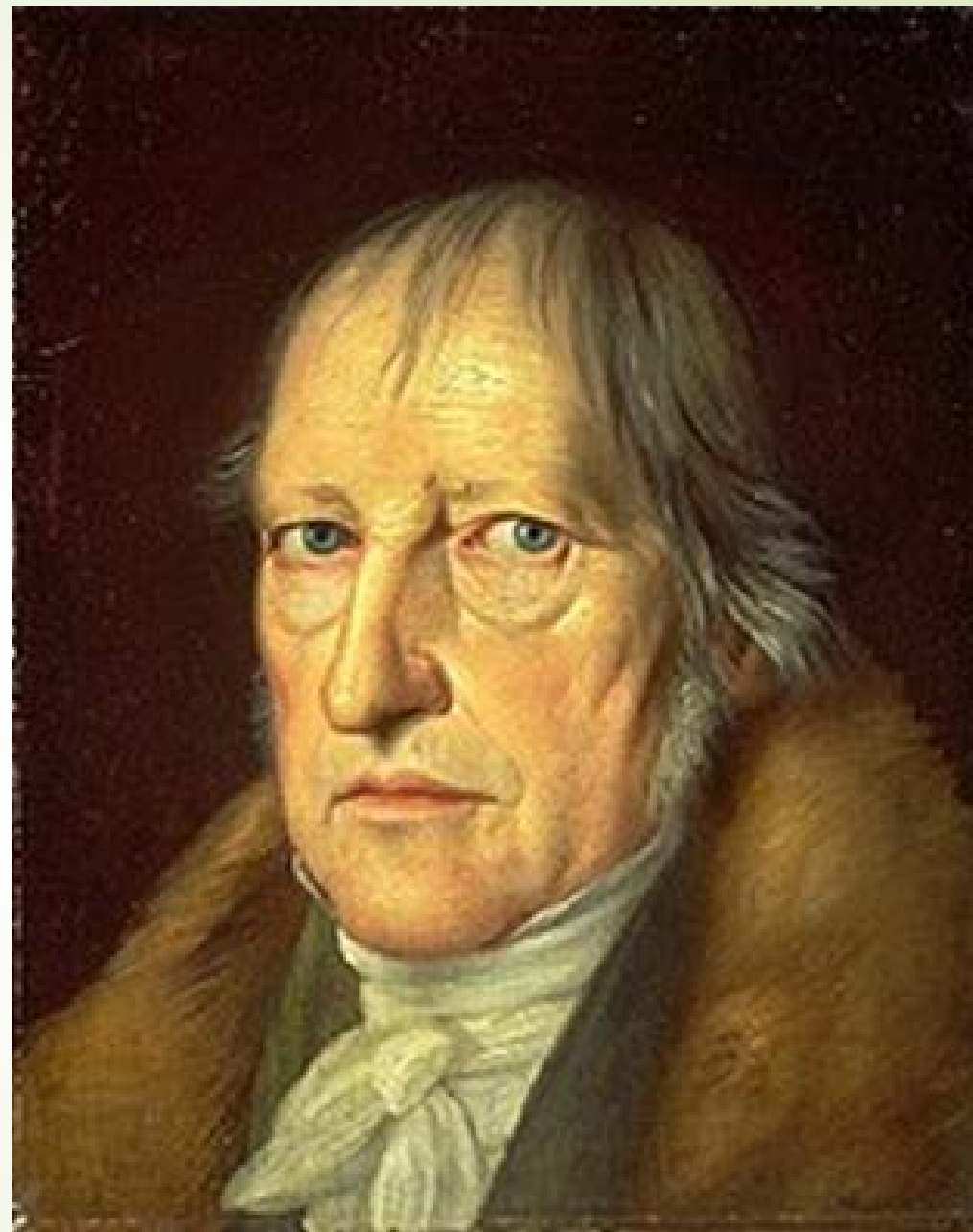
Οι Σλαβόφιλοι χρησιμοποιούσαν ακριβώς τα κριτήρια της ιδεαλιστικής φιλοσοφίας της θρησκείας για να συνδέσουν τη ρωσική εθνότητα προς το κοινοτικό πνεύμα οργάνωσης και λειτουργίας του όλου σώματος της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Σε αυτή πραγματώνεται, με τη μυστική ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, η αληθής κοινωνία όλων των μελών του σώματός της σε τοπική ή και οικουμενική προοπτική, ήτοι ως μία αυθεντική εμπειρία της ενότητας με ελευθερία και της αλήθειας με αγάπη, αφού η ενότητα της Εκκλησίας είναι ο καρπός της αγάπης και η ελευθερία το πλήρωμά της (sobornost'). Συνεπώς, μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία, το σώμα της οποίας λειτουργεί ως μία κοινωνία αγάπης για να διαφυλάσσει την αλήθεια της πίστεως, είναι δυνατή η αυθεντική εφαρμογή των κριτηρίων της φιλοσοφίας της γνώσεως σε οικουμενική προοπτική (tsel'nost), αφού στον δυτικό χριστιανισμό η μεν Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία έχει ενότητα χωρίς ελευθερία, ενώ ο Προτεσταντισμός έχει ελευθερία χωρίς ενότητα. (Βλάσιος Φειδάς)

Αλέξης Κομιακώφ, 1804-1860

Φ. Σέλιγγκ

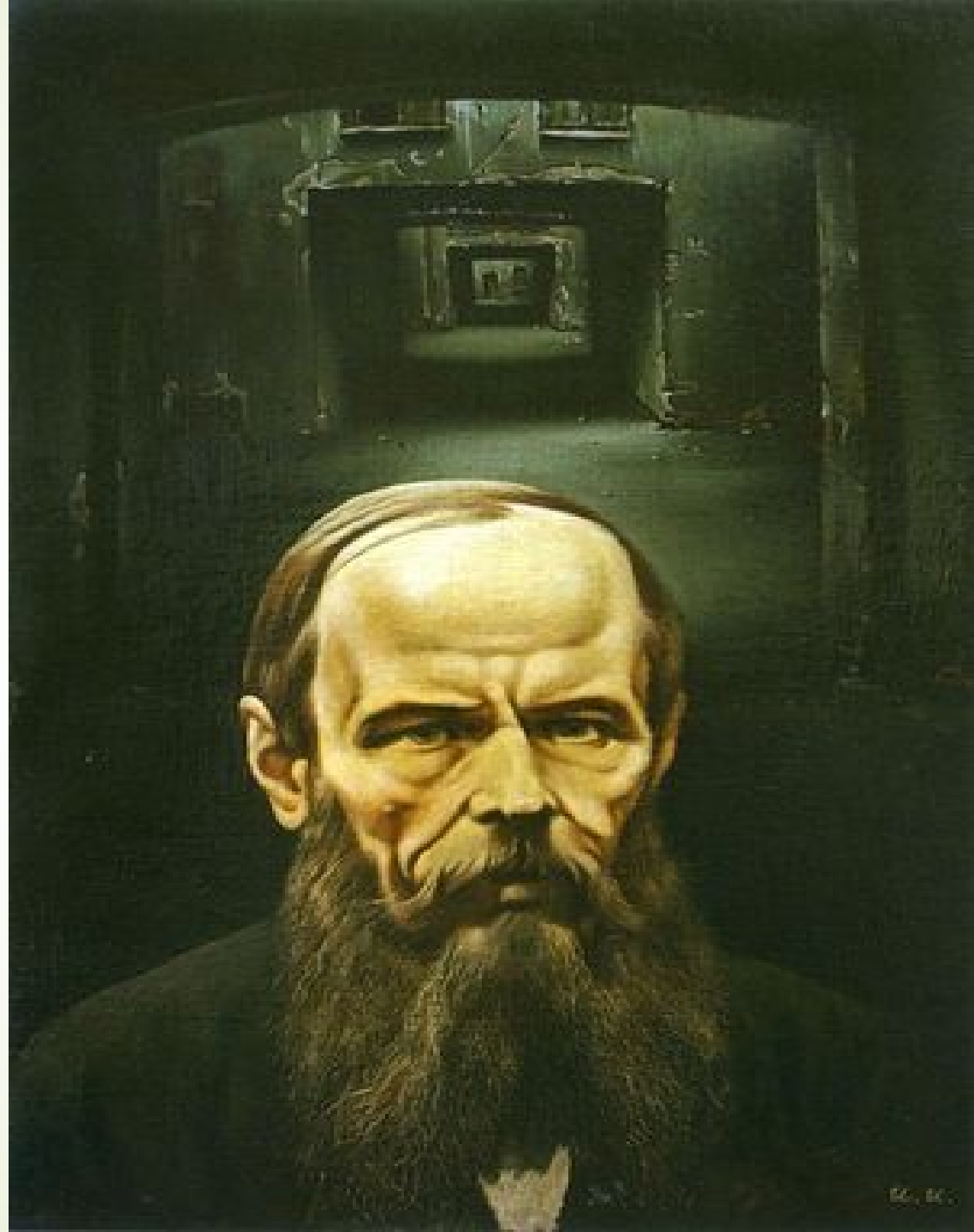
Γκ. Χέγκελ

Νικολάι Γκόγκολ

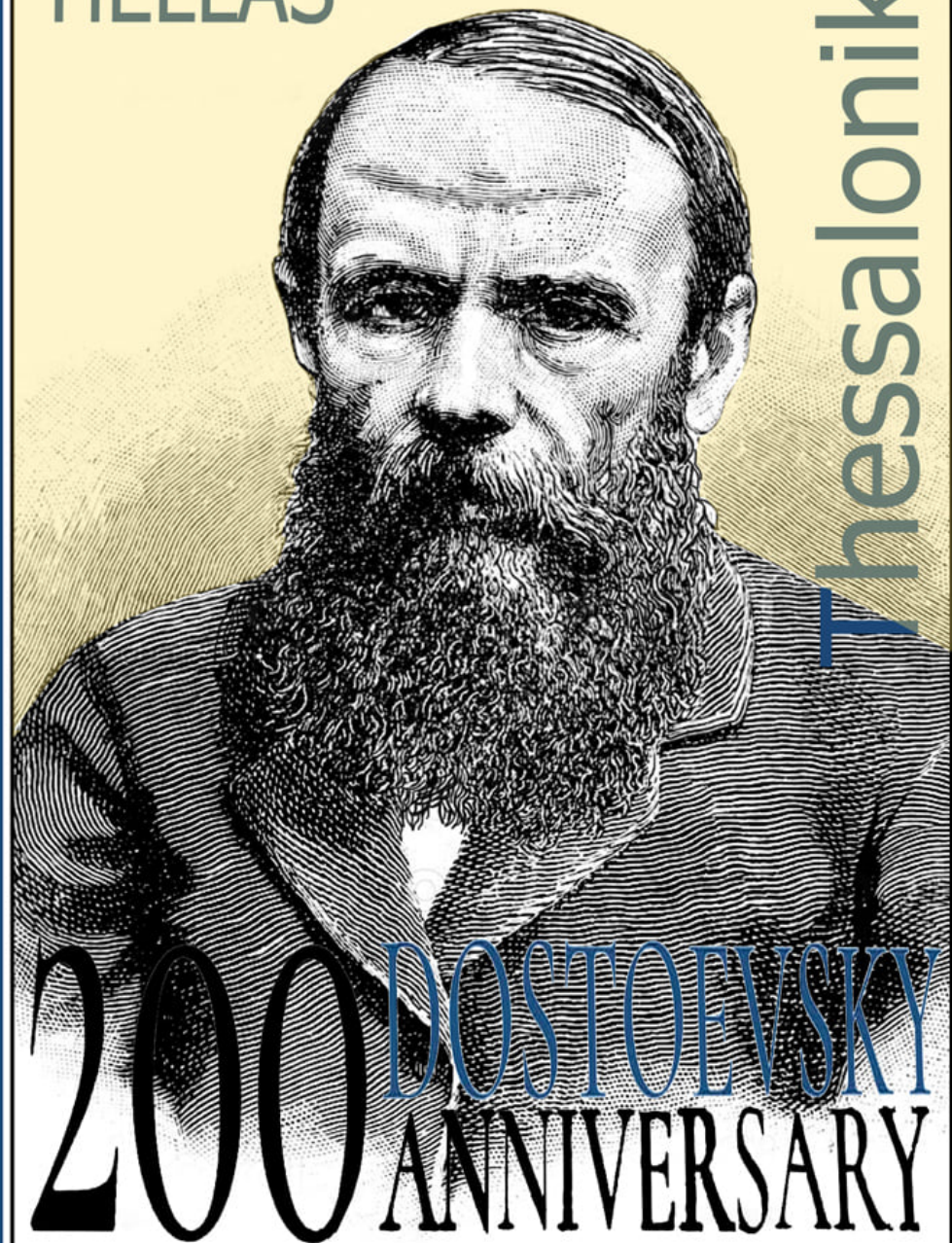

Α. Πούσκιν

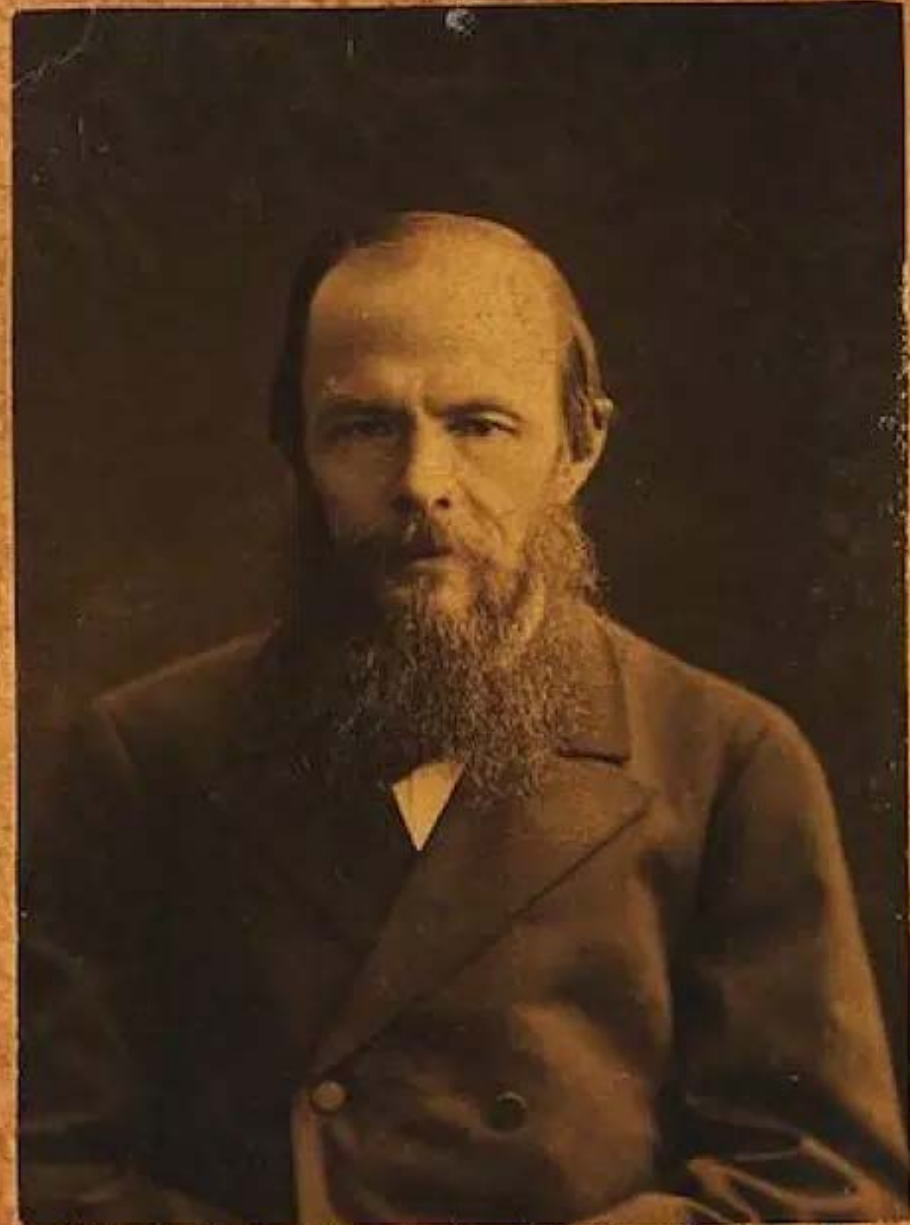

HELLAS

Thessaloniki

200 DOSTOEVSKY ANNIVERSARY

16 Декабря / 80г
Константиъ Шамро
Невскій просп
у Казанскаго моста домъ №30

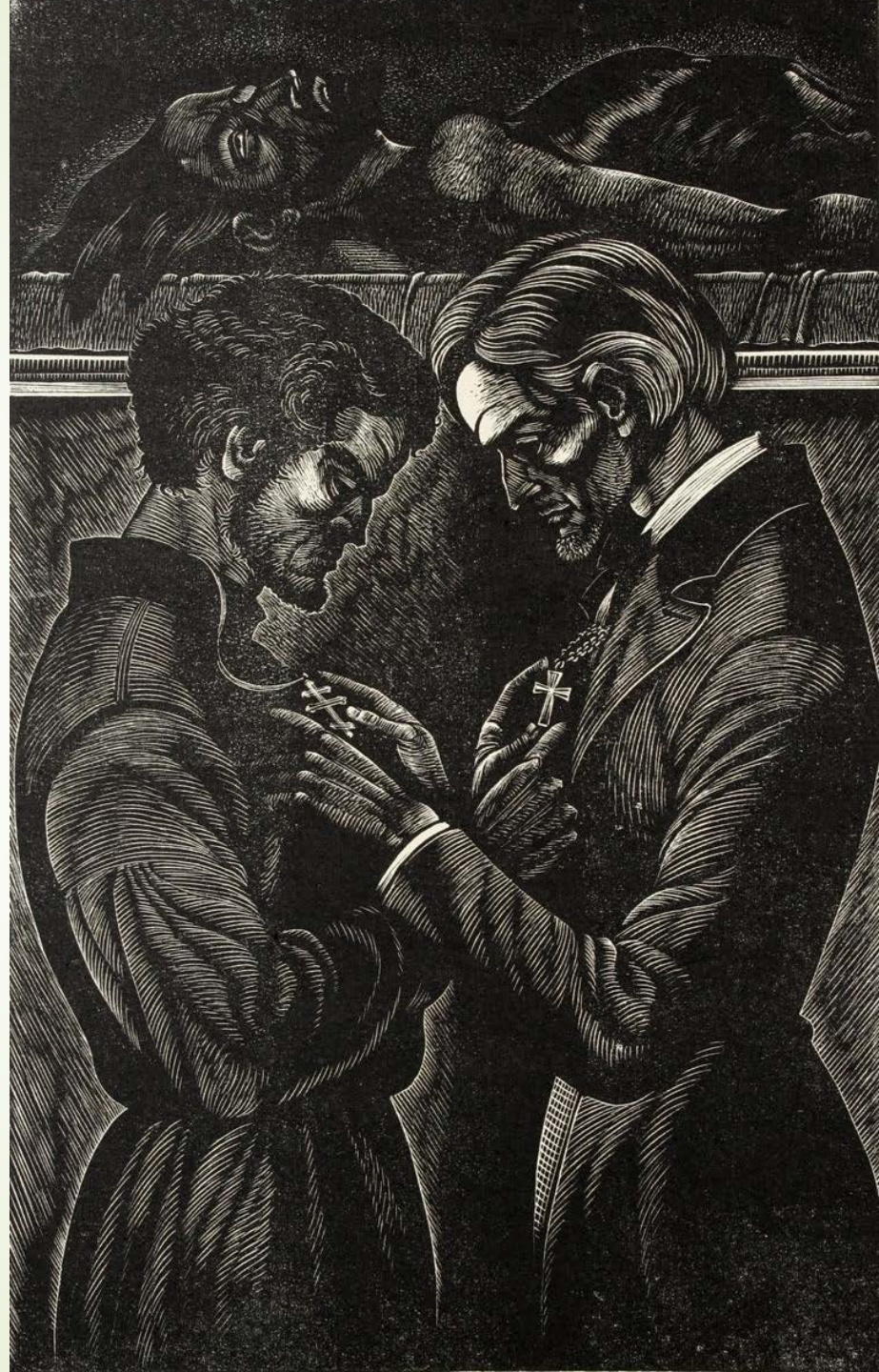
Алехъ Павловичъ
Саша Шамро
на Невскомъ
у дома № 30

Είναι το πρόσωπο ενός ανθρώπου μόλις έχει αποκαθλωθεί από το σταυρό, δηλαδή έχει διατηρήσει πάνω του αρκετή ζωντάνια, ζεστασιά: τίποτα ακόμη δεν έχει προλάβει να παγώσει, έτσι στο πρόσωπο του αποθανόντος βλέπεις τον πόνο, σαν να τον αισθάνεται ακόμη [...] αλλά το πρόσωπο δεν το έχει λυπηθεί στο ελάχιστο [...] είναι τρομερά πληγωμένο από χτυπήματα, πρησμένο, με φρικτούς, πρησμένους και ματωμένους μώλωπες, τα μάτια είναι ορθάνοιχτα και οι κόρες αλληθωρίζουν. [...] Αν τέτοιο ακριβώς ήταν το πτώμα (και εξάπαντος θα έπρεπε να είναι τέτοιο) που είδαν όλοι οι μαθητές του, οι βασικοί μέλλοντες απόστολοί του, είδαν οι γυναίκες που τον είχαν ακολουθήσει και στάθηκαν κάτω από το σταυρό, όλοι όσοι τον πίστεψαν και τον λάτρεψαν, πώς μπόρεσαν να πιστέψουν, κοιτάζοντας ένα τέτοιο πτώμα, ότι αυτός ο μάρτυρας θα αναστηθεί; Εδώ αυθόρμητα σου γεννιέται η σκέψη ότι αν ο θάνατος είναι τόσο φρικτός και τόσο δυνατοί οι νόμοι της φύσης, πώς γίνεται να τους νικήσει κανείς; Πώς να τους νικήσεις όταν δεν τους κατανίκησε ούτε εκείνος που εν ζωή νίκησε ακόμη και τη φύση, η οποία του υποτασσόταν, και στην οποία φώναξε: «Ταλιθά κούμι» και το κορίτσι σηκώθηκε, «Λάζαρε, δεύρο έξω» κι ο πεθαμένος βγήκε; Κοιτάζοντας αυτόν τον πίνακα βλέπεις τη φύση με τη μορφή ενός γιγάντιου, ανελέητου και άφωνου κτήνους ή, για να το πούμε σωστότερα, πολύ σωστότερα, έστω κι αν μοιάζει παράξενο, με τη μορφή μιας γιγάντιας μηχανής τελευταίας τεχνολογίας, η οποία αστόχαστα άρπαξε, κομμάτιασε και κατάρπη, αδιάφορα και αναισθητα, ένα μεγάλο κι ανεκτίμητο πλάσμα, ένα τέτοιο πλάσμα που μόνο του άξιζε όλη τη φύση και όλους τους νόμους της, όλης της γης, η οποία και φτιάχτηκε ίσως αποκλειστικά και μόνο για την εμφάνιση αυτού του πλάσματος! Με τον πίνακα αυτό σαν να εκφράζεται ακριβώς ετούτη η έννοια της σκοτεινής, αυθάδους και παράλογης αιώνιας δύναμης, στην οποία υποτάσσονται τα πάντα, κάτι που ο πίνακας σου μεταδίδει ασυναίσθητα. Οι άνθρωποι που περιβάλλουν τον θανόντα, και κανένας από τους οποίους δεν φαίνεται στον πίνακα, θα πρέπει να αισθάνονταν τρομερή θλίψη κι αγανάκτηση εκείνο το βράδυ που τσάκισαν μονομιιάς όλες οι ελπίδες τους και παρ' ολίγο και η ίδια τους η πίστη.

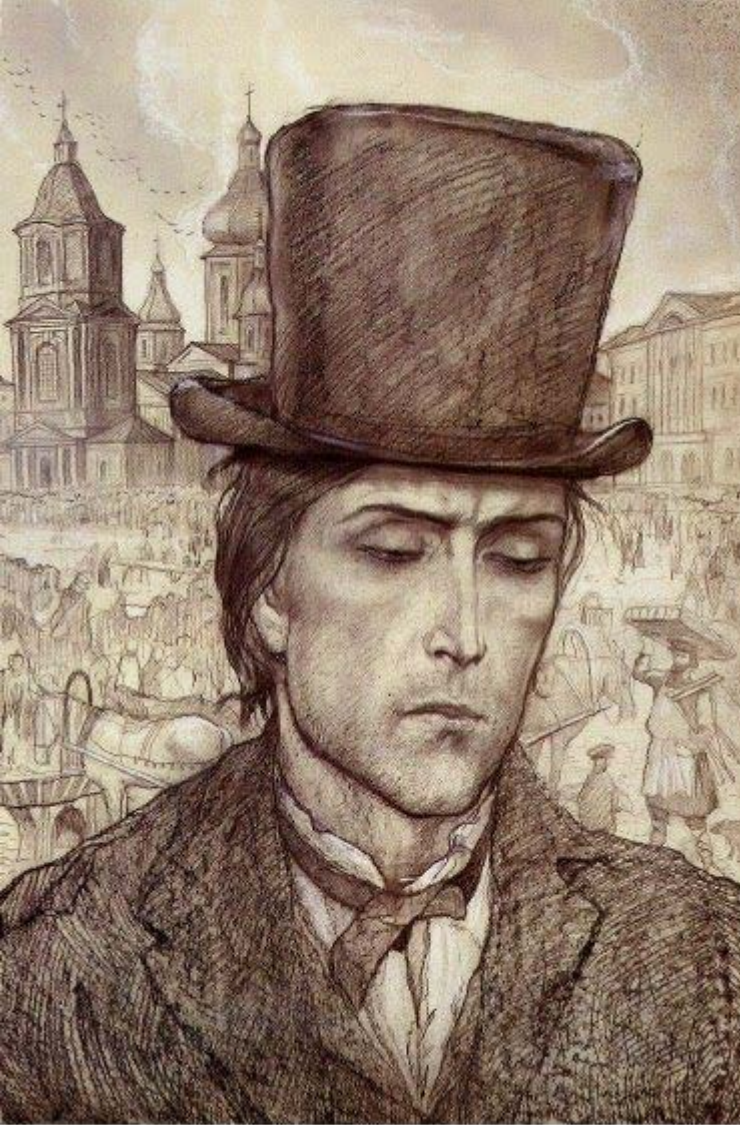

Οι σιλιπνές επιφάνειες της νεωτερικότητας

Κατά τη διάρκεια των οκτώ ημερών που πέρασαν στο Λονδίνο, ο Ντοστογιέφσκι πραγματοποίησε επίσκεψη στο διάσημο Crystal Palace για να δει τη δεύτερη Παγκόσμια Έκθεση του Λονδίνου, που άνοιξε το Μάιο του 1862 και αφιερώθηκε στην έκθεση των τελευταίων επιτευγμάτων της επιστήμης και της τεχνολογίας. Ένα μνημείο σύγχρονης αρχιτεκτονικής, αρχικά κατασκευασμένο από τον Sir Joseph Paxton το 1851, για να στεγάσει το πρώτο London World Expo, το τεράστιο σιδερένιο και γυάλινο κτίριο, το οποίο καλύπτει δεκαεννέα στρέμματα και βρίσκεται σε λόφο έξω από το κέντρο και έγινε μουσείο κατόπιν. Το Crystal Palace έγινε για τον Ντοστογιέφσκι εικόνα του ανίερου πνεύματος της νεωτερικότητας που μηρυκάζει πάνω από το Λονδίνο.

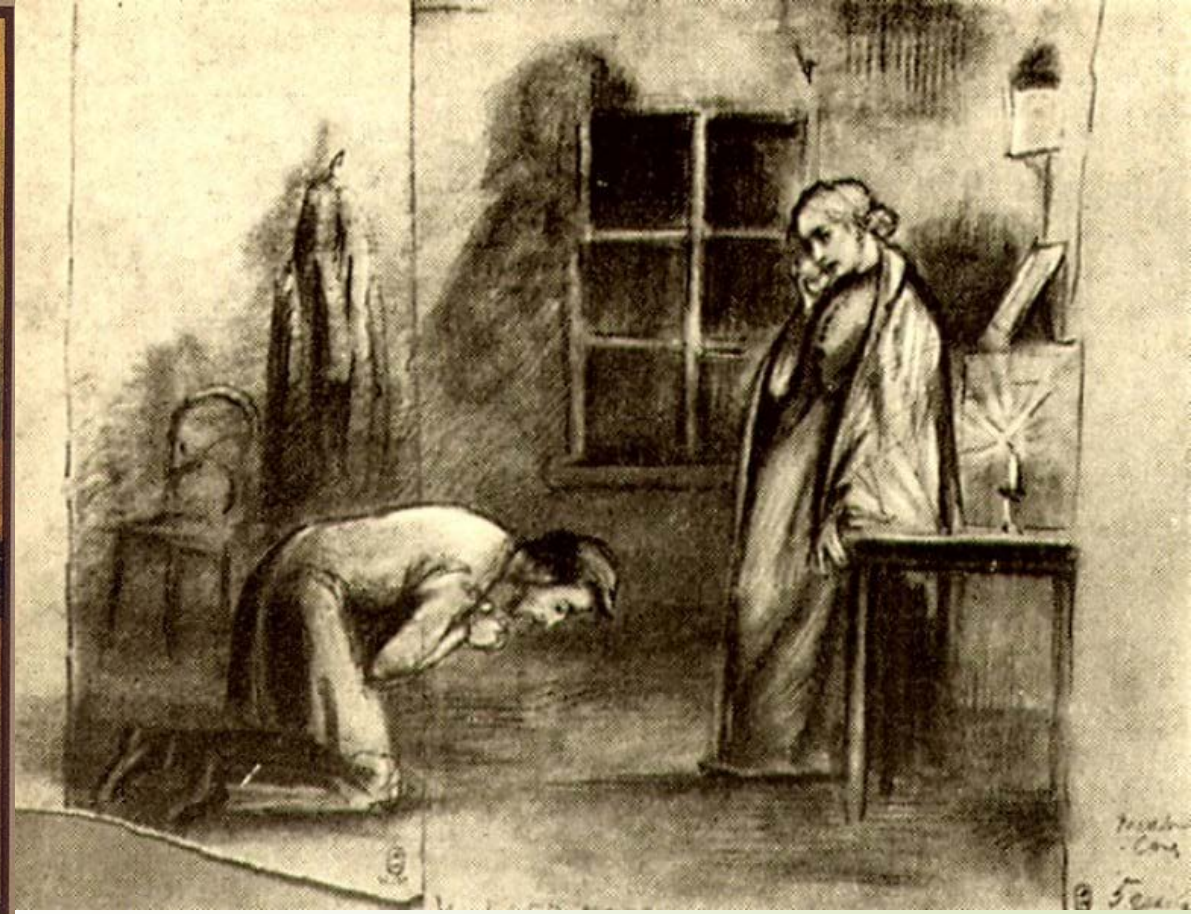

И. Глазунов. Раскольников

Ι. Γράμπαρ "Ρασκόλνικοφ στην πλατεία" Εικονογράφιση για το μυθιστόρημα τού Φ. Μ. Ντοστογιέφσκι "Έγκλημα και τιμωρία" 1894

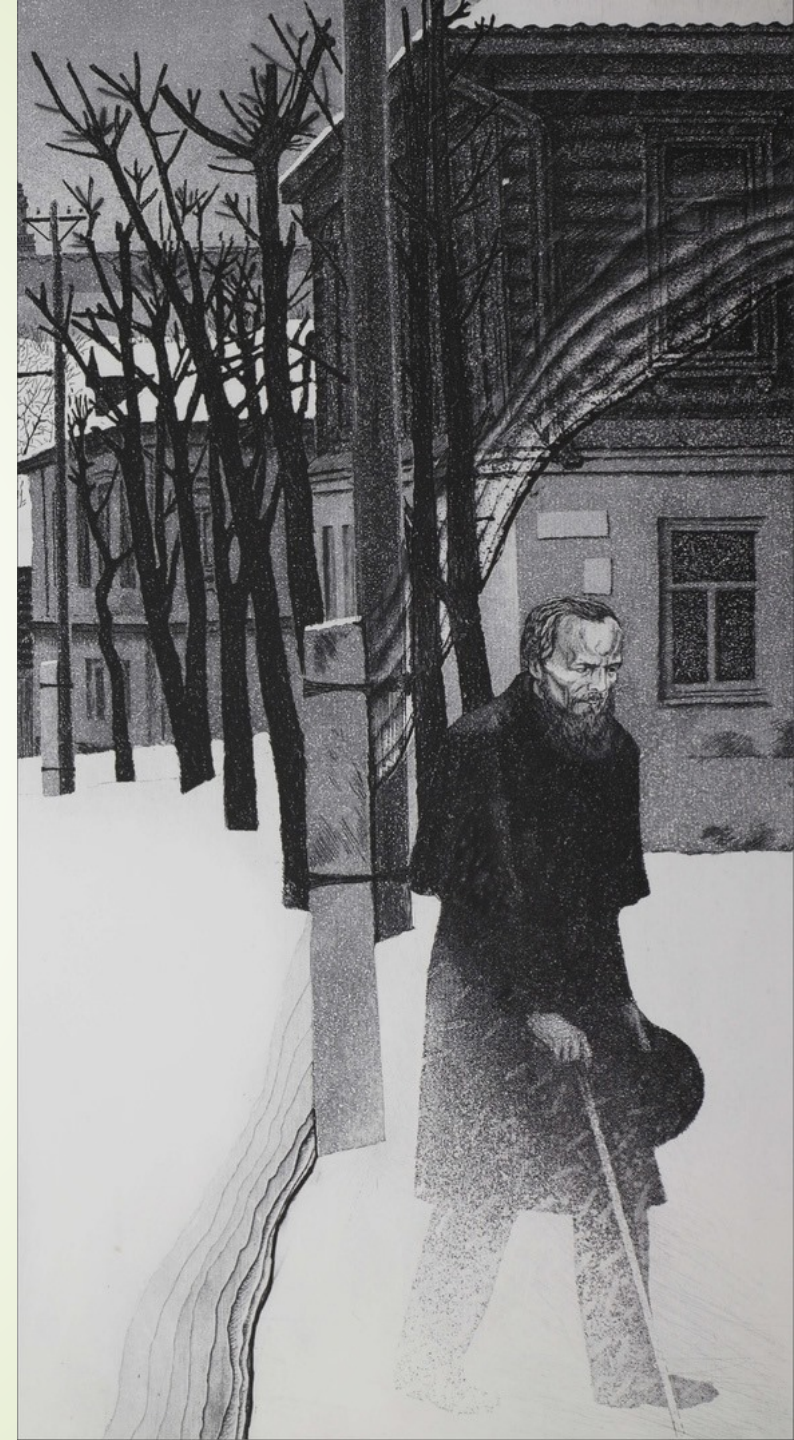

Εξώφυλλο τεύχους του 1878 του ρωσικού λογοτεχνικού περιοδικού *Νίβα* με προσωπογραφία του Ντοστογιέφσκι

**Οι αδελφοί
Καραμαζόφ**

Εικονογράφηση:
Nadezhda
Belenkaya,
2022/2023

18 2011

Τα αποκαλυπτήρια του μνημείου για τον
Αλεξάντρ Πούσκιν στη Μόσχα, Ιούνιος 1880.

8 Ιουνίου 1880. Ο Ντοστογιέφσκι έβγαλε την περίφημη ομιλία του για τον Πούσκιν στη συνάντηση της Εταιρείας Λογοτεχνίας.

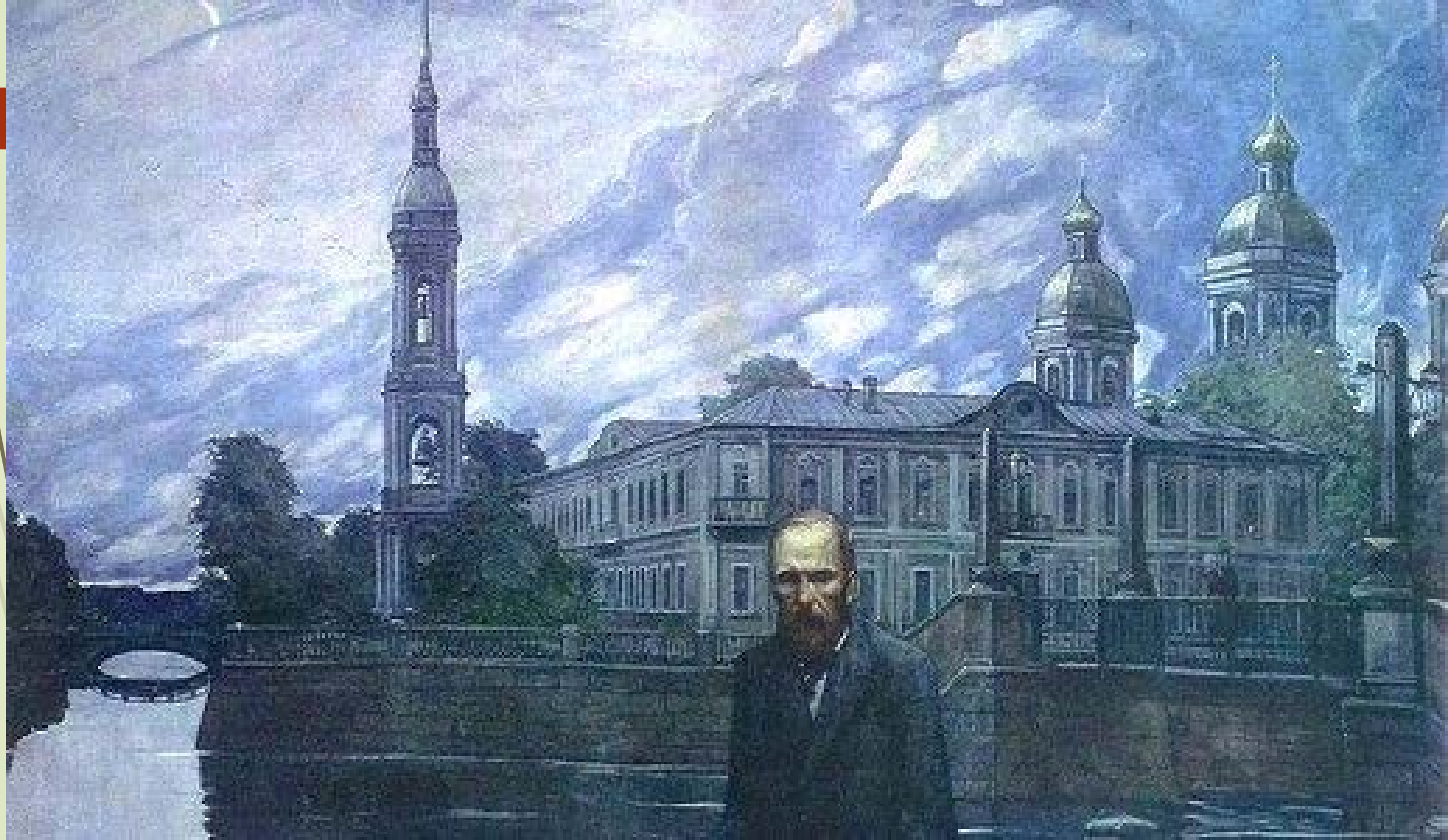
"Όχι, ισχυρίζομαι αξιόπιστα, δεν υπήρξε ποιητής που συμπάσχει με όλο τον κόσμο όπως ο Πούσκιν, αλλά δεν πρόκειται μόνο για συμπόνια, αλλά και για το εκπληκτικό του βάθος, για να μεταμορφώσει το πνεύμα του σε πνεύμα άλλων ανθρώπων, μεταμορφώνοντας σχεδόν τέλειο, και ως εκ τούτου θαυματουργός, γιατί πουθενά, σε κανέναν ποιητή όλου του κόσμου, δεν υπήρξε τέτοια εμφάνιση. Ήταν μόνο στο Πούσκιν και με αυτή την έννοια είναι, επαναλαμβάνω, ένα πρωτόγνωρο και εξωφρενικό φαινόμενο, και σύμφωνα με εμάς, γιατί... γιατί ακριβώς εκεί διαβάστηκε η εθνική ρωσική δύναμη του, η εθνική σημασία της ποίησης του, η εθνική σημασία στο περαιτέρω στάδιο της εξέλιξης της, η εθνική σημασία του μέλλοντος μας που ήδη αναμιγνύεται με το παρόν, και αυτό είναι προφητικό. Γιατί, τι άλλο είναι η δύναμη του πνεύματος της ρωσικής εθνικής σημασίας, αλλά η φιλοδοξία για τους τελικούς στόχους της - κατανόηση και όλη την ανθρωπότητα. Γίνεται ένας εντελώς λαϊκός ποιητής, Πούσκιν αμέσως, μόλις άγγιξε την εθνική εξουσία, αναμένει το μεγάλο μελλοντικό έργο αυτής της δύναμης. Νάτος ο αποκρυπτογραφητής, να ο προφήτης."

- Sergey Kuklinski, "Αποκαλύπτοντας το μνημείο του Alexander Pushkin το 1880 "

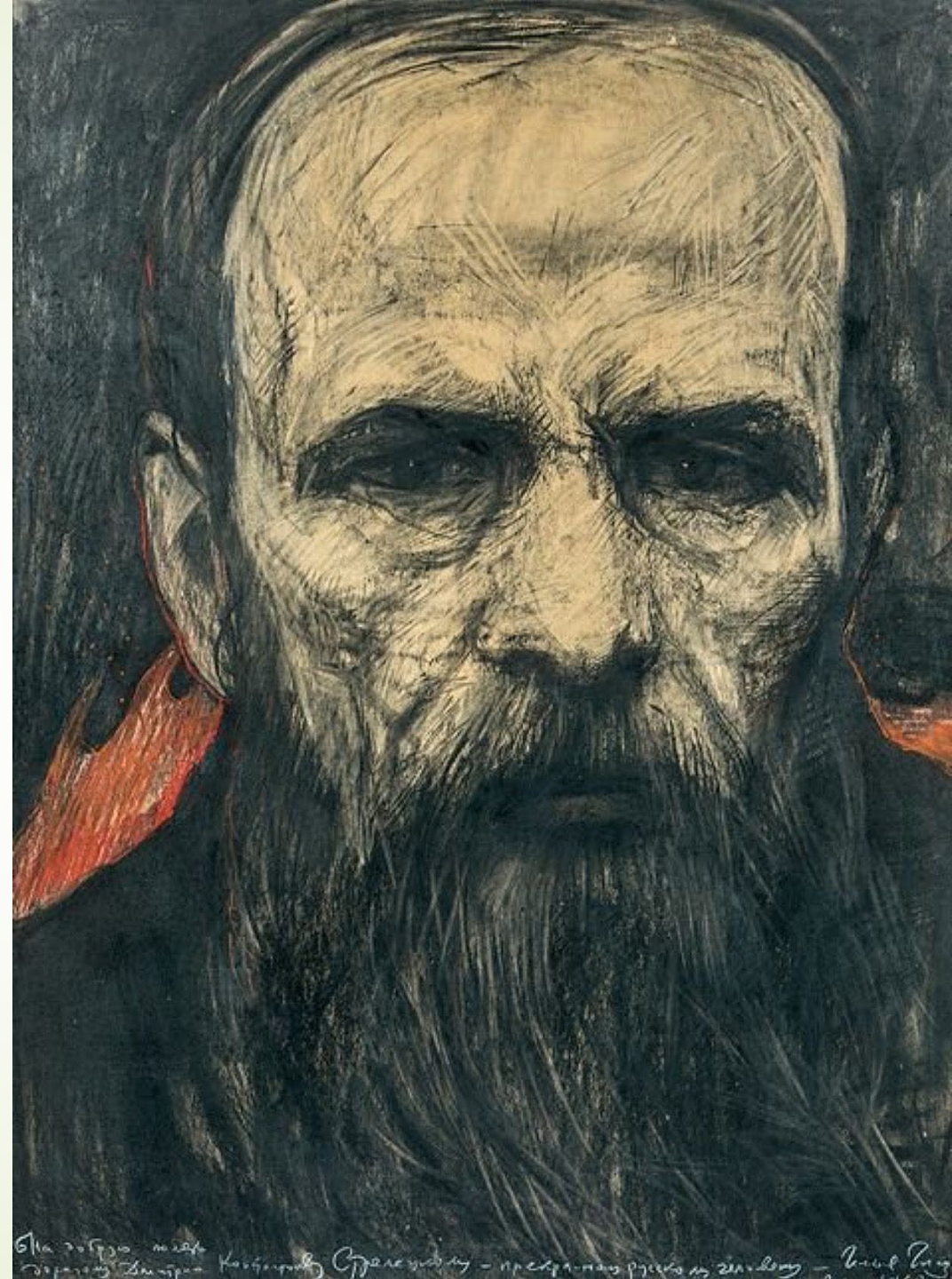
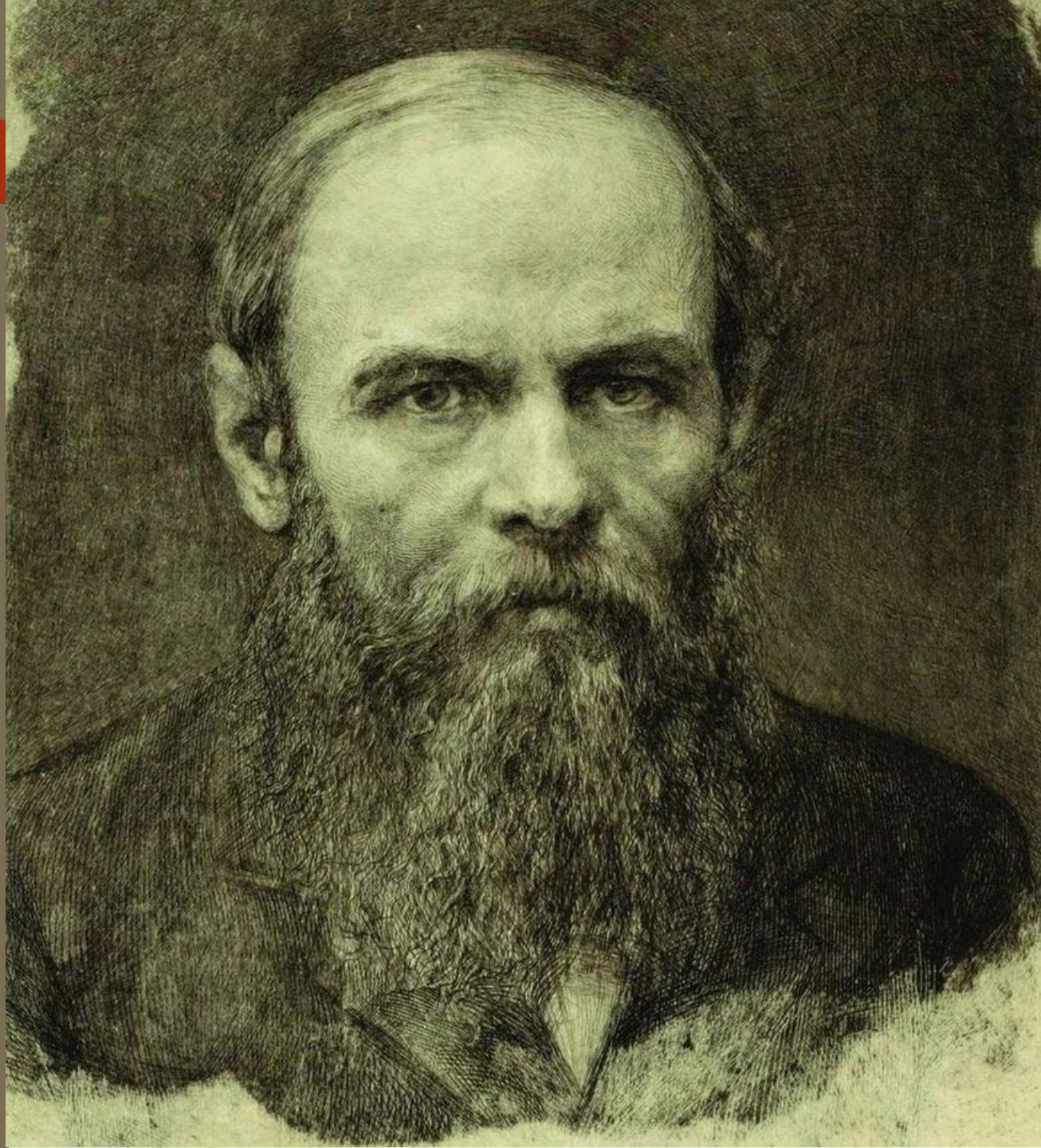

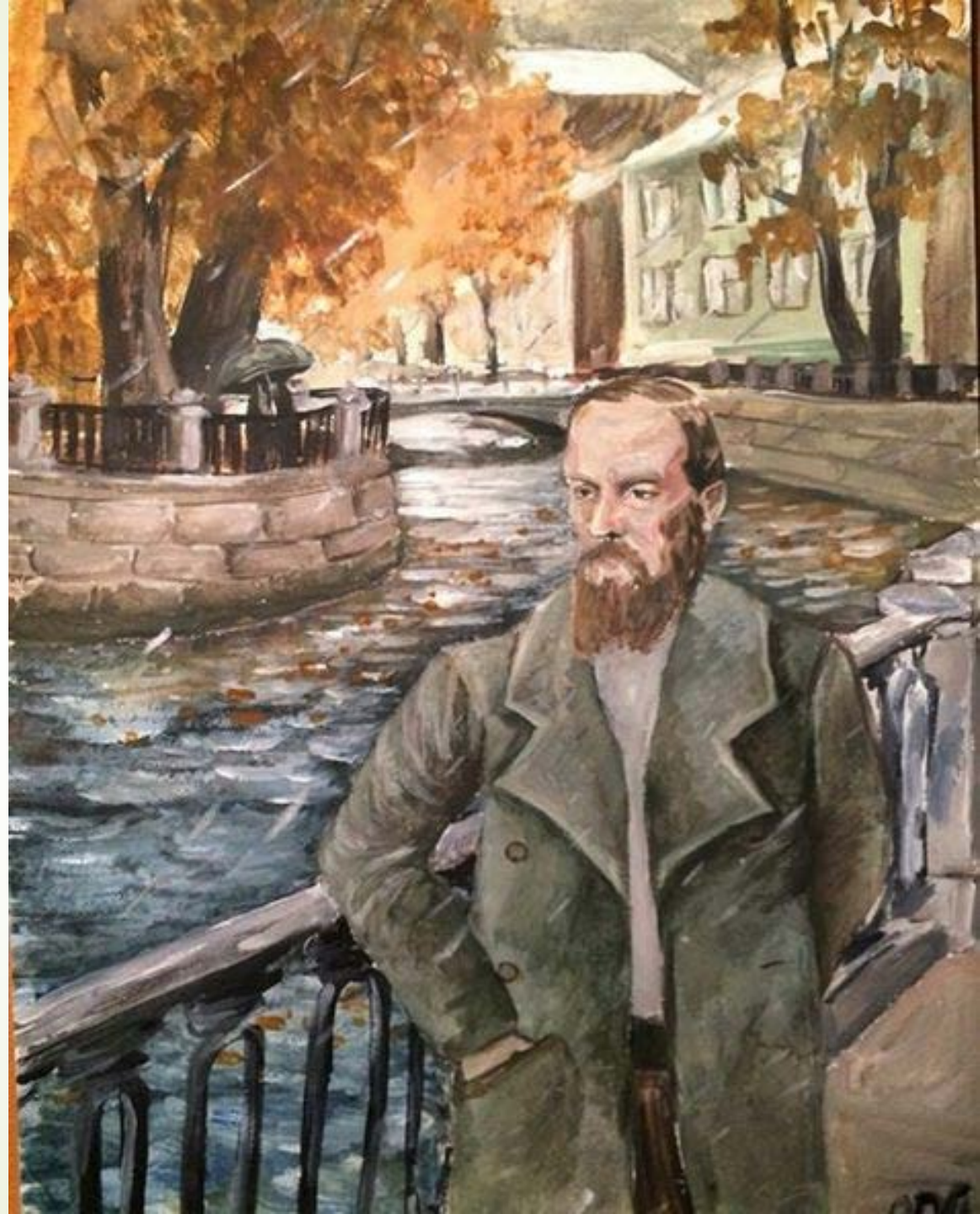

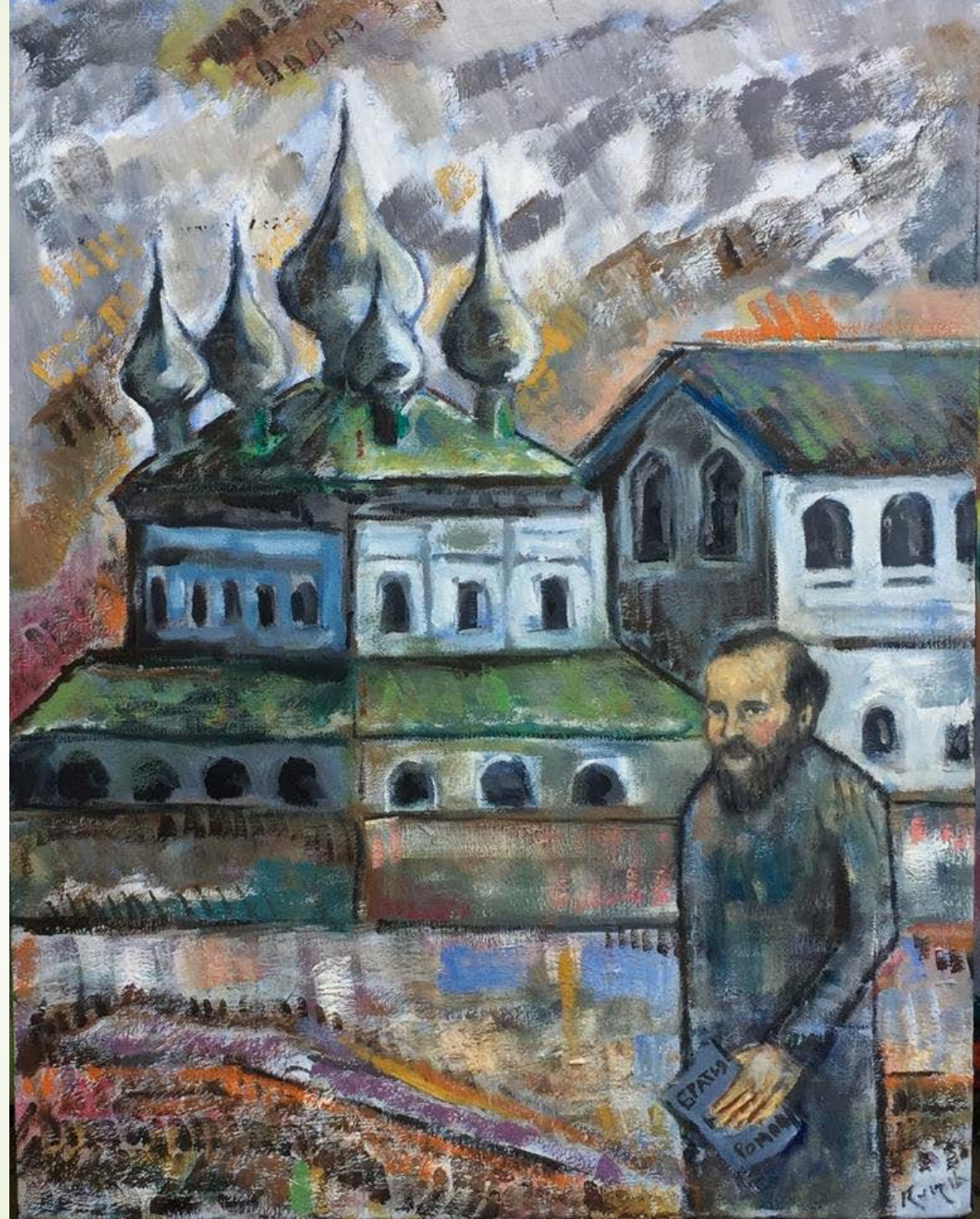
ΛΕΥΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

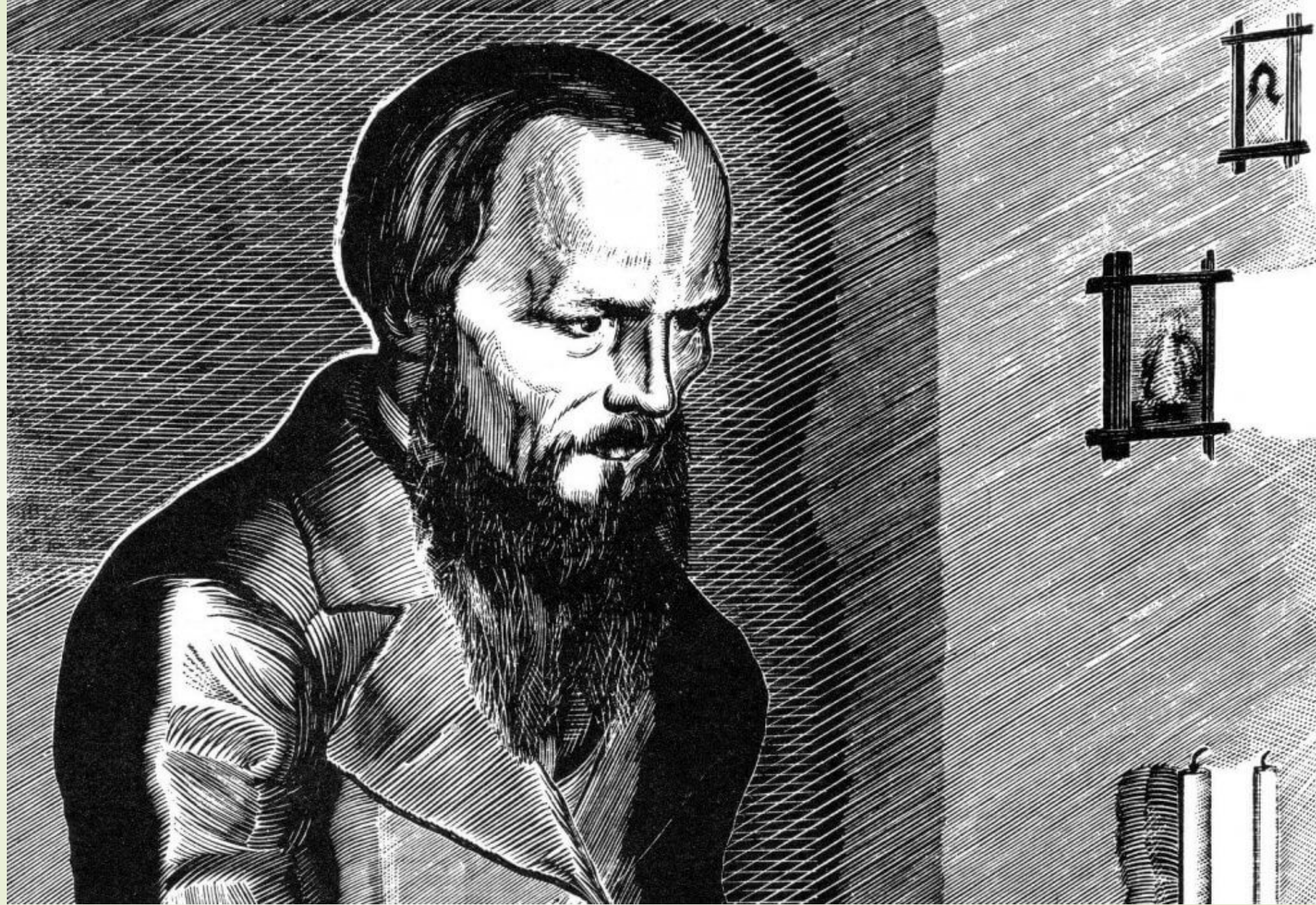

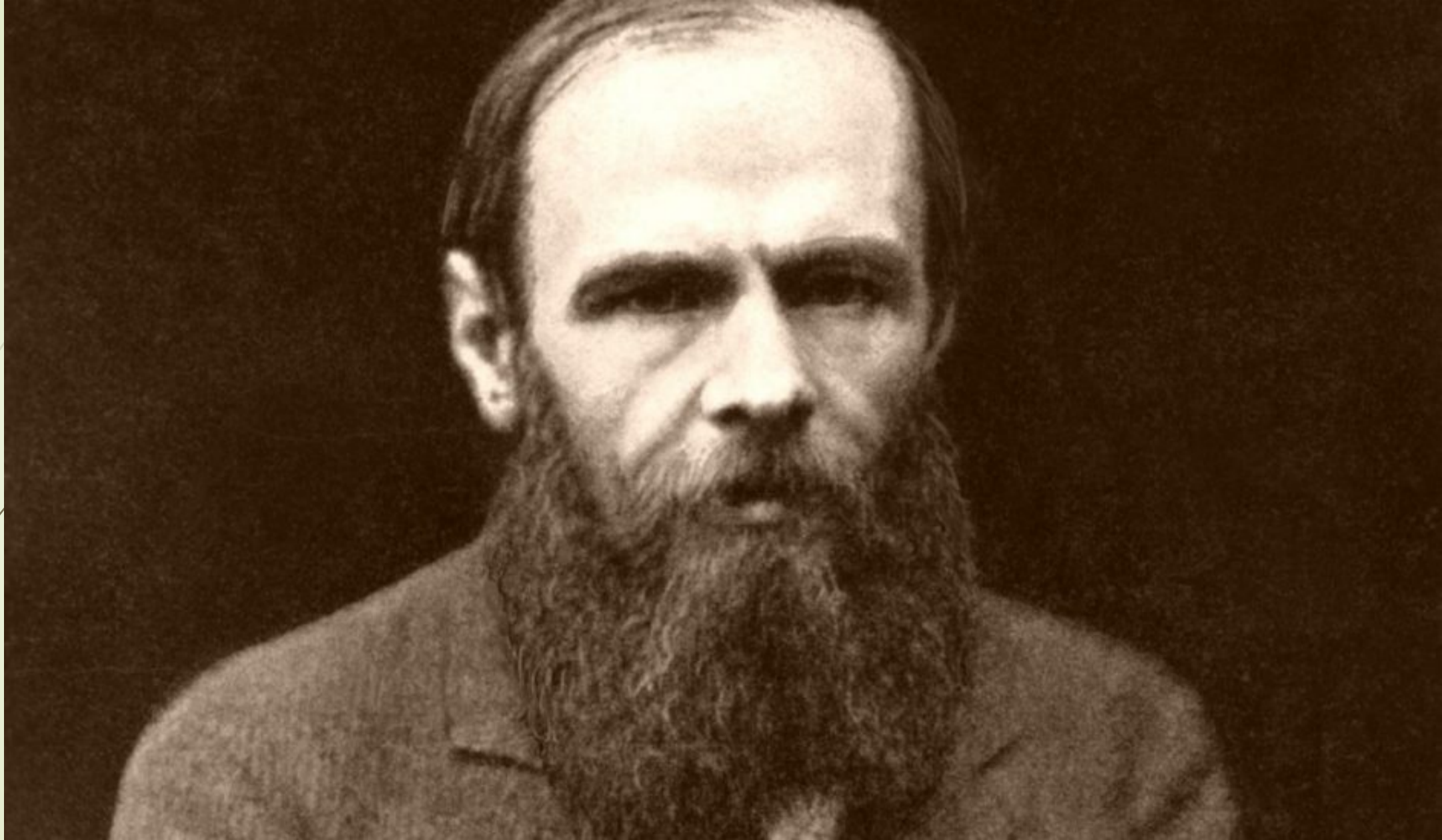

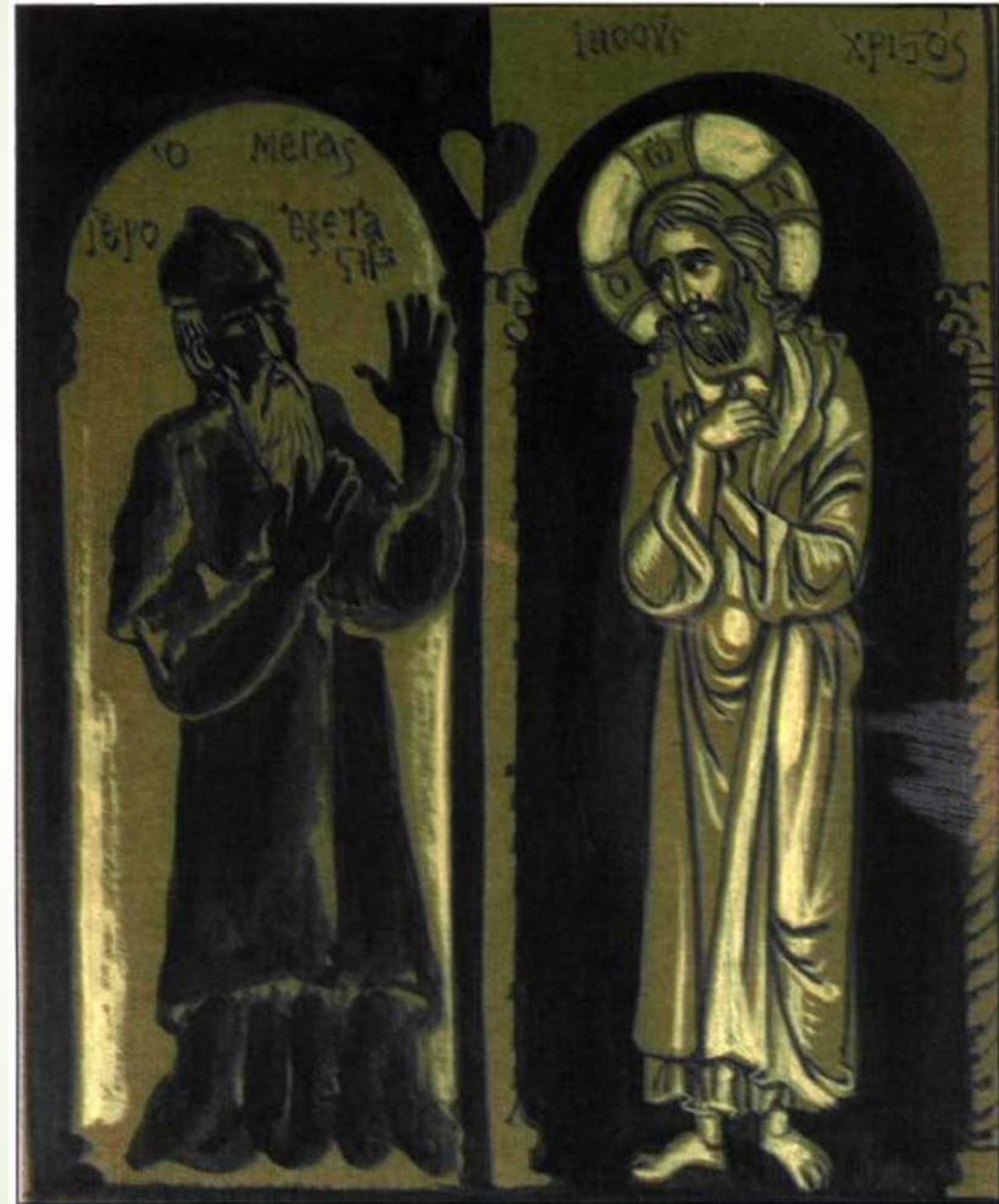

Ιλία Γκλαζούννοφ. Περί του μυθιστορήματος 'Οι αδελφοί Καραμάζωφ. Τρίπτυχο' (λεπτομέρεια). 1983

Natalia Moiseeva: " Ο Χριστός και ο Μέγας Ιεροεξεταστής ", 1962

π. Σταμάτης Σκλήρης, Ο Χριστός και ο Μ. ιεροεξεταστής

Ο Αλιόσα
Καραμάζωφ,
Έλια Γκλαζούνωφ

Ο Πρίγκιπας
Μίσκιν,
Ιλια Γλαζούνωφ

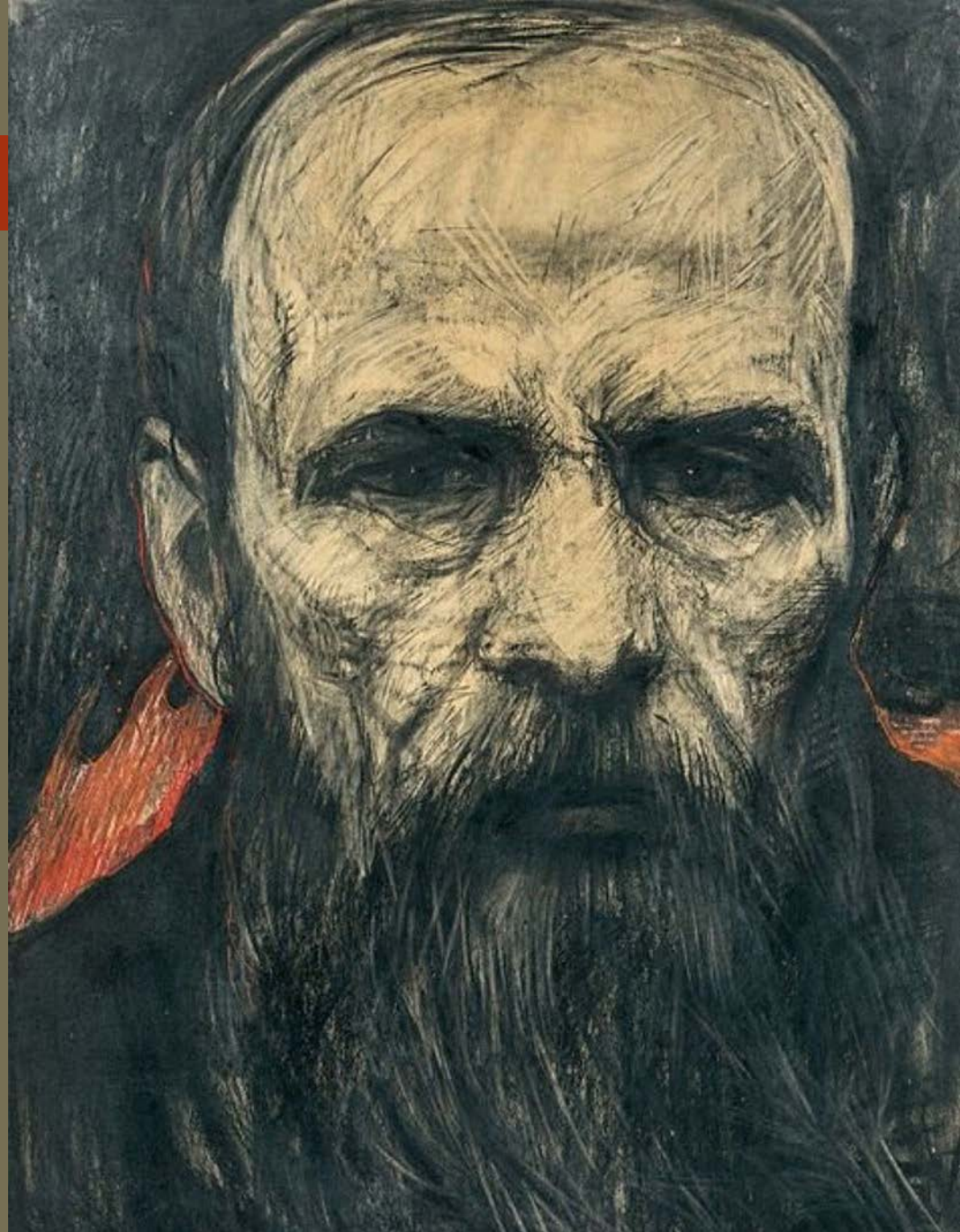
Ilya Glazunov. Eισβολή στην Εκκλησία τη νύχτα του Πάσχα, 1999

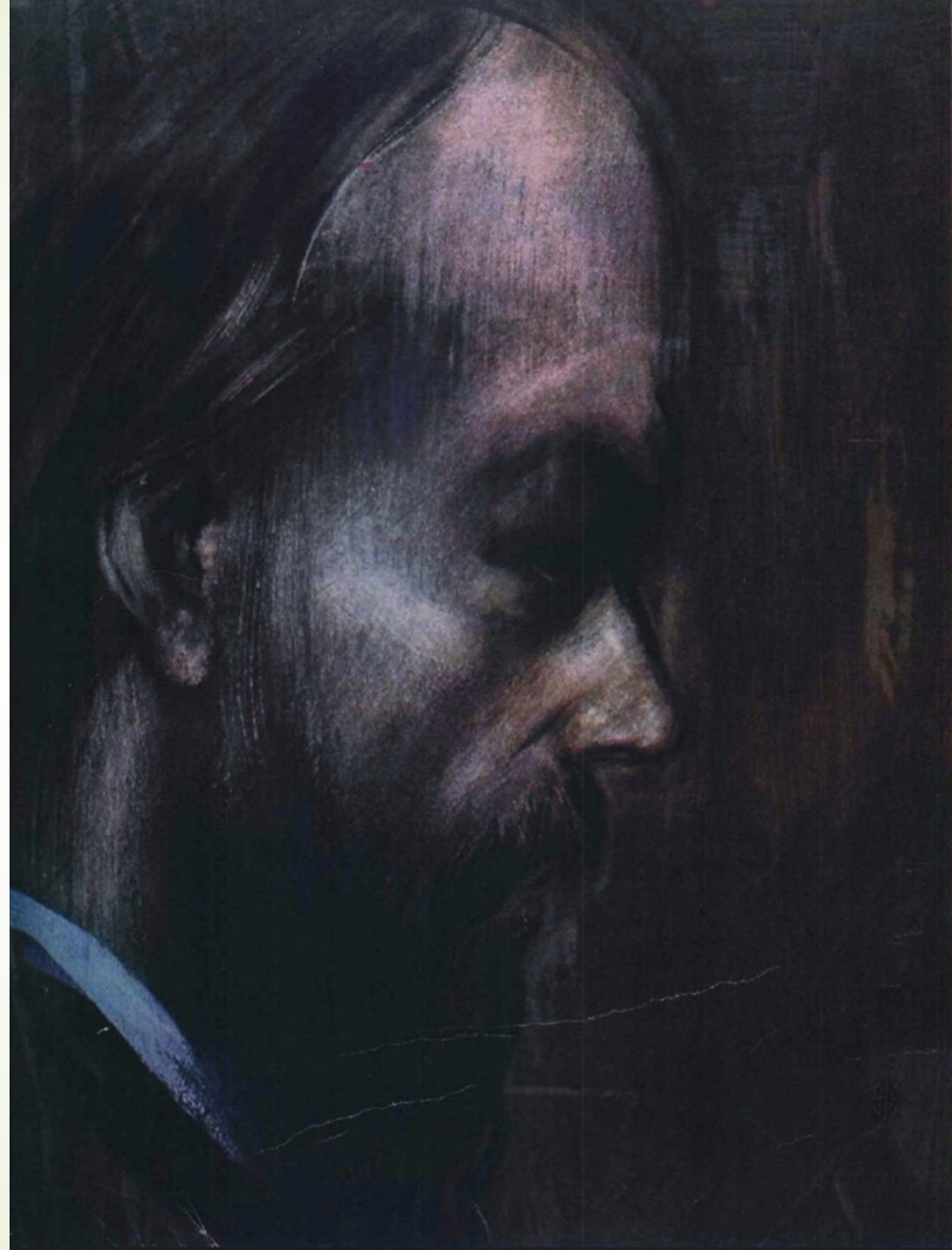
Η πρωτομαγιά
αντικαθιστά το
Πάσχα, οι ναοί
γκρεμίζονται

1970, Επιτηρητές
των Πιστών

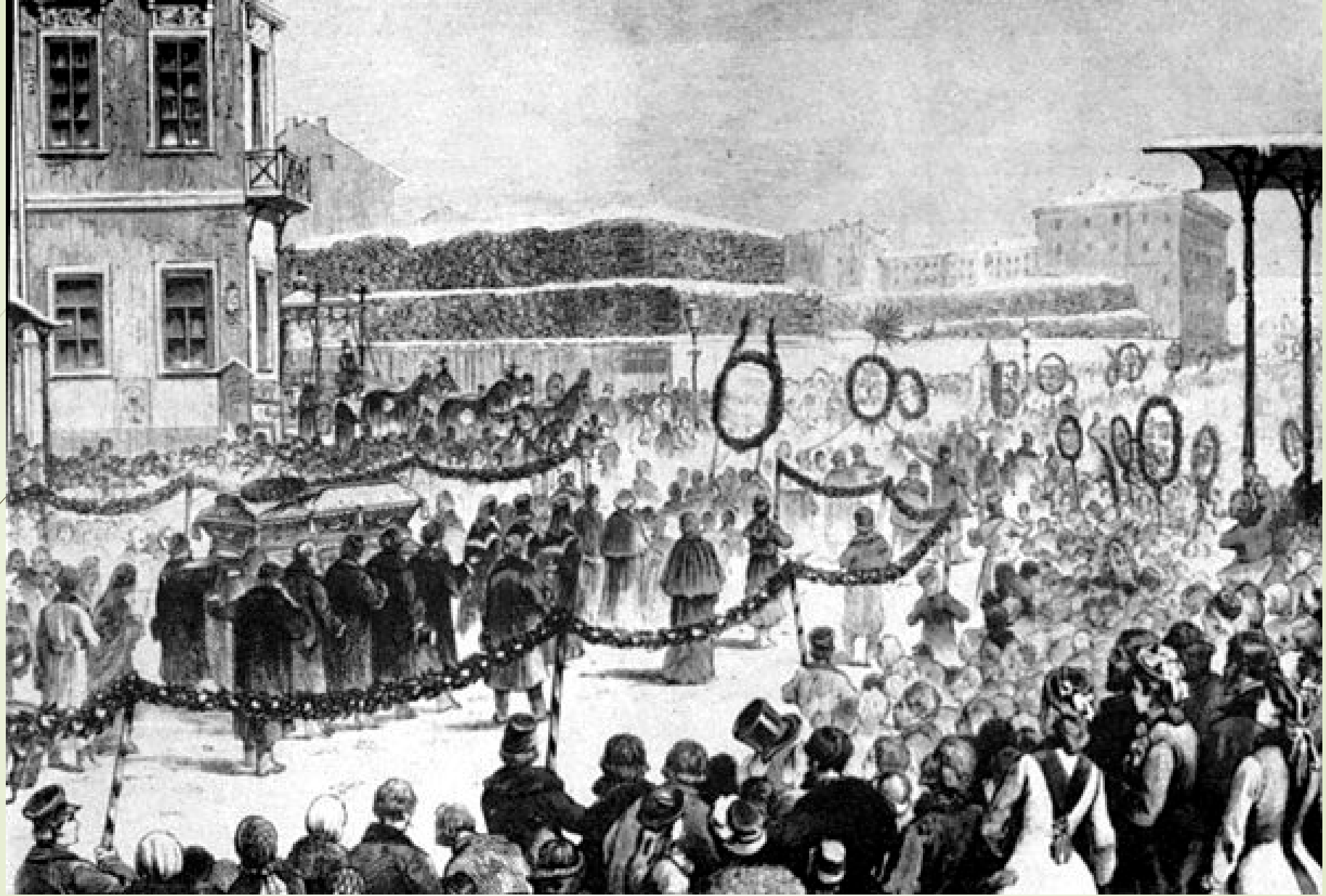

В.И. Суриков. Портрет старика - предпринимателя в зрелом возрасте - 1880 г.

Dostoevsky (left) in the Haymarket, 21/22 March 1874. Ο Ντοστογιέφσκι συλλαμβάνεται στο gauptvacht, το κτίριο του οποίου βρισκόταν στην πλατεία Senna. Κρατήθηκε στις 21-22 Μαρτίου 1874 " για παραβίαση της εντολής των εκδόσεων ".

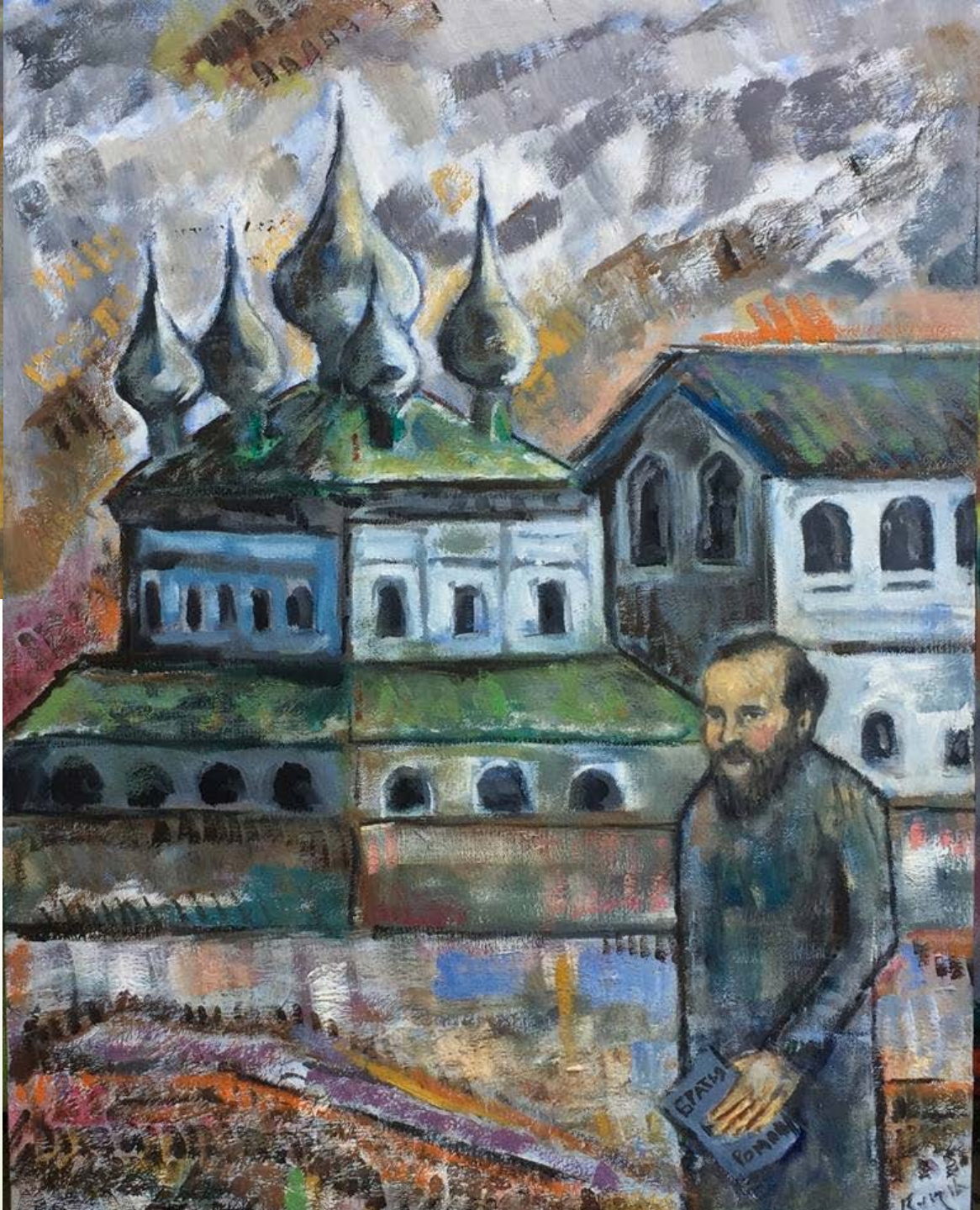
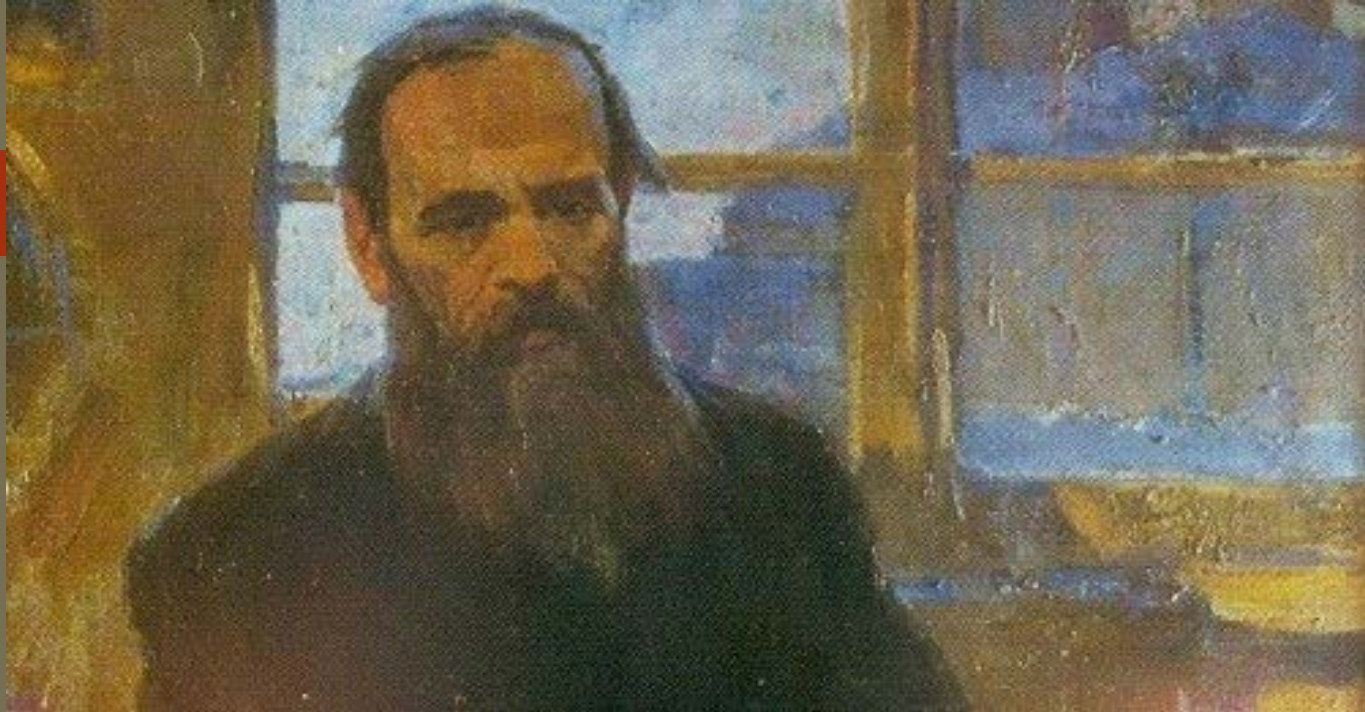

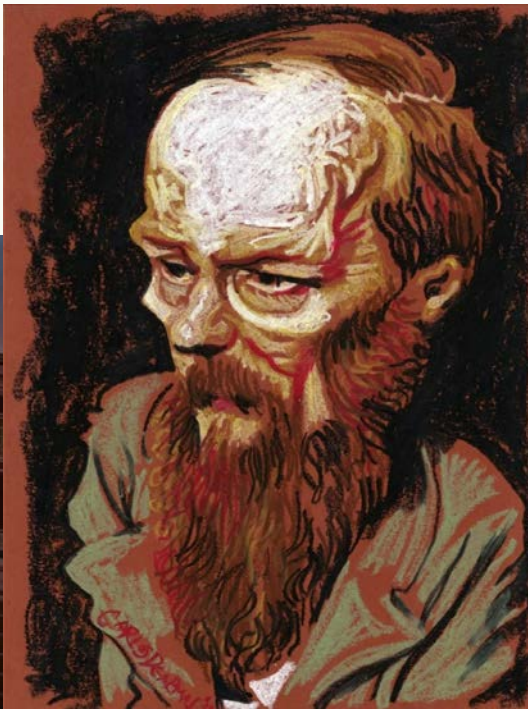

gettyimages[®]
ullstein bild Dtl.

gettyimages®
ullstein bild Dtl.

ANNA SNITKINA
Η ΖΩΗ ΜΟΥ
ΜΕ ΤΟΝ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΙ

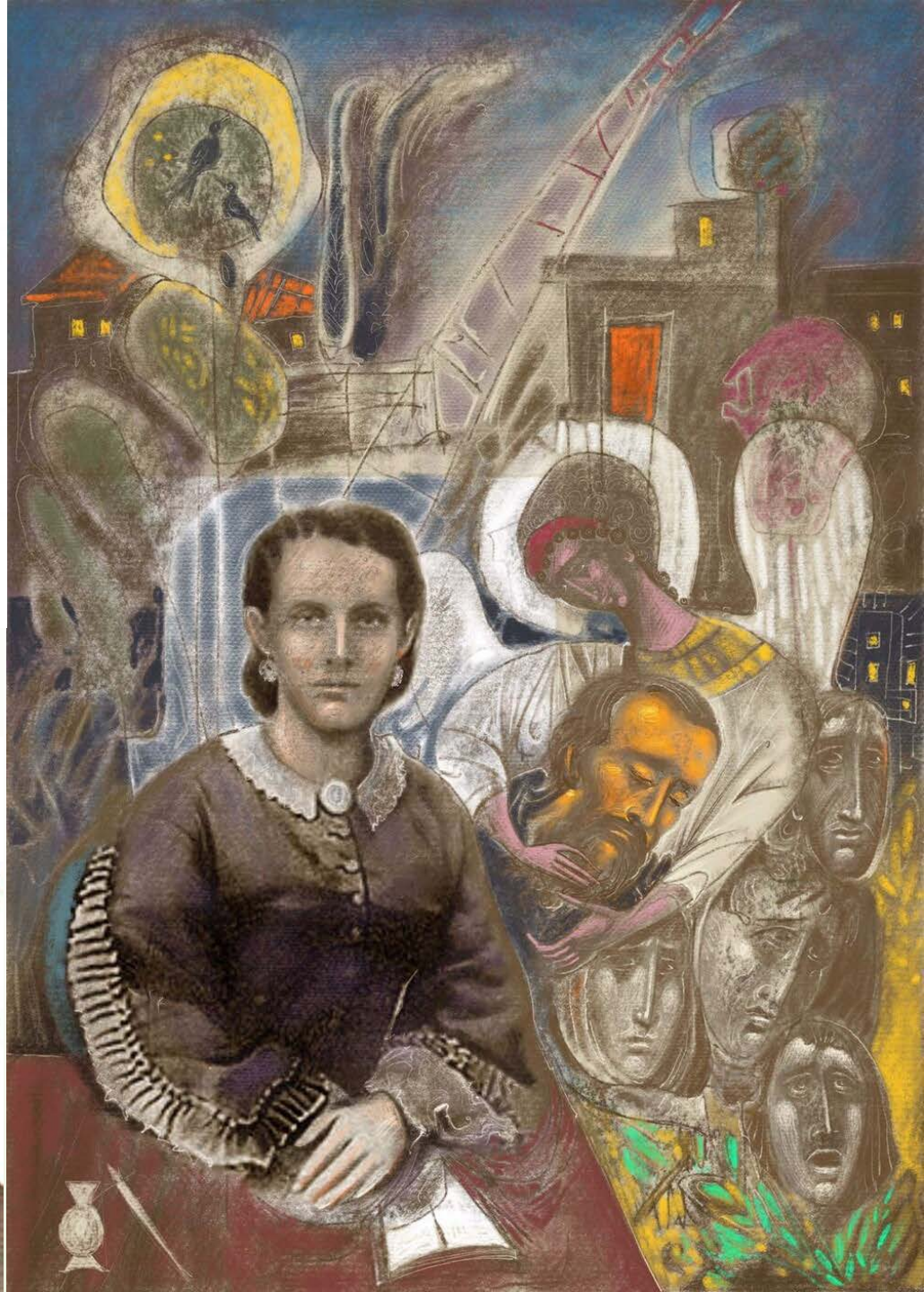
ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

Άννα Γρηγόριεβνα
Ντοστογιέβσκη
*Ντοστογιέβσκη
και γω*

ΕΚΔΟΣΗ
ΓΚΟΒΟΣΤΗ

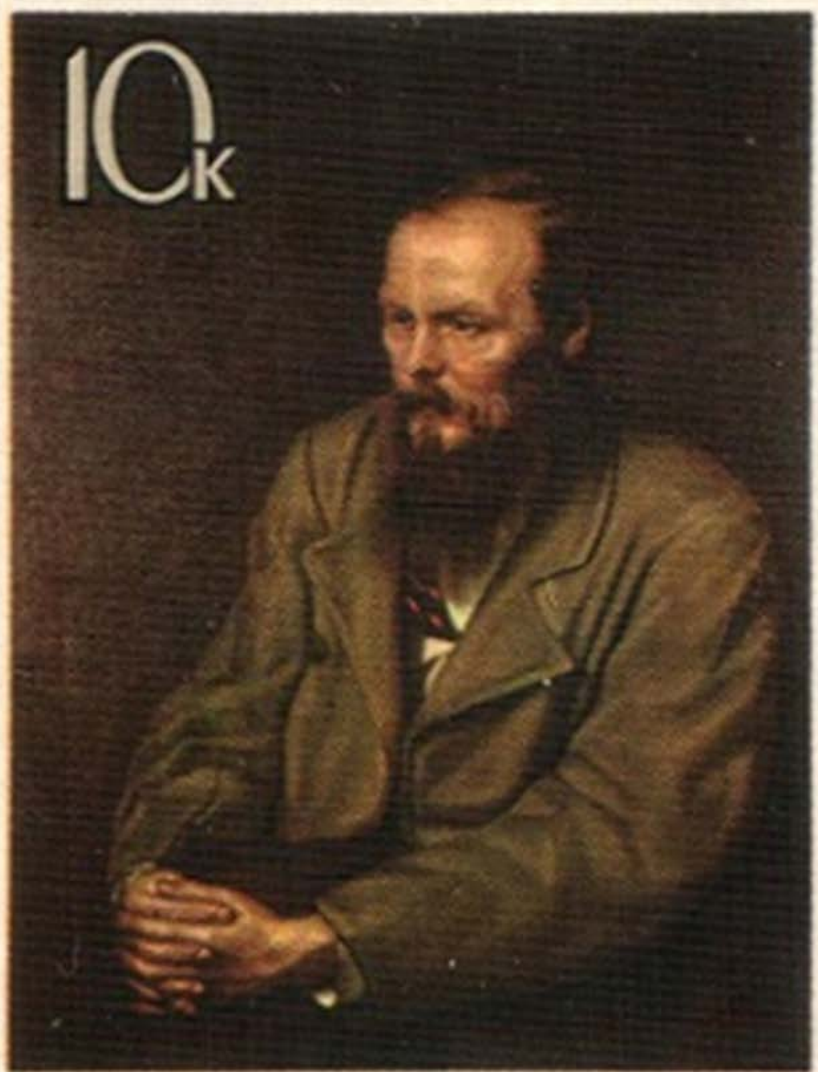

Συνάντηση
Φίλων» του
Μαξ Ερνστ,
1922,
Φανταστικός
πίνακας.
Απεικονίζονται,
Ρενέ Κρεβέλ,
Μαξ Ερνστ,
Ντροστογιέφσκη
Θήοντορ,
Φράνκελ, Ζαν
Πολάν,
Μπενζαμίν
Περέ, Γιόχανες
Μπάαργκελντ,
Ρομπέρ
Ντεσνός, Φιλίπ
Σουπό, Χανς
Αρπ, Μαξ
Μορίς,
Ραφαήλ, Πολ
Ελυάρ, Λουΐς
Αντρέ
Μπρετόν,
Τζόρτζιο Ντε
Κίρικο, Γκαλά
Ελυάρ.

ПОЧТА СССР · 1971

10к

ФЕДОР МИХАЙЛОВИЧ 1821
ДОСТОЕВСКИЙ 1881

Nadezhda K. Krupskaya (1869-1939),
Ρωσίδα κομμουνίστρια και επαναστάτρια,
σύζυγος του Βλαντίμιρ Ίλιχ Λένιν.
Μετά την άνοδο των Μπολσεβικών στην
εξουσία στη Ρωσία το 1917, ως οπαδός
του Τολστόι και των σοσιαλιστικών
κηρυγμάτων του και ως υπουργός
Παιδείας στη Σοβιετική κυβέρνηση διέταξε
την αφαίρεση και την καύση των βιβλίων
του Ντοστογιέφσκι από όλες τις
βιβλιοθήκες στη Ρωσία.

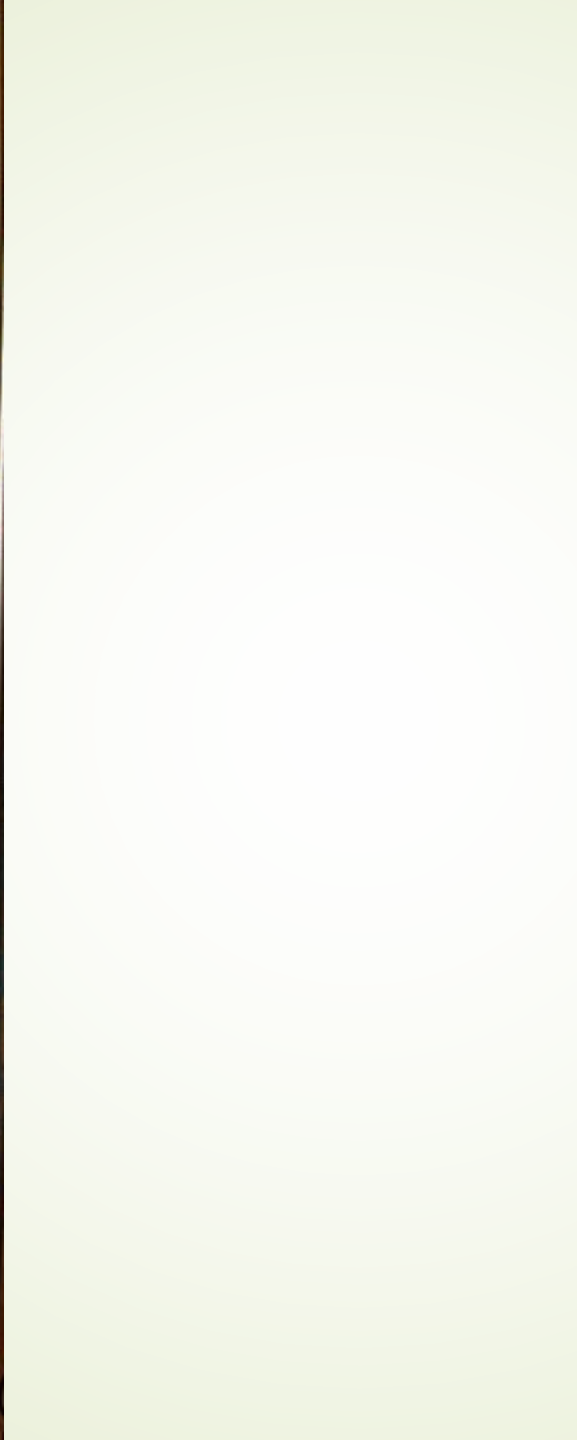

Fyodor
DOSTOEVSKY

ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Tsvetnoy boulevard 1918

The 'Dostoyevskaya' Metro station of the Moscow Metro was opened in 2010.

Θ. ΔΟΣΤΟΓΕΦΣΚΗ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΚΑΙ
Η ΤΙΜΩΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΥΔΗ

ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΘΗΝΑ 1992

Θ. ΔΟΣΤΟΓΕΦΣΚΗ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΚΑΙ
Η ΤΙΜΩΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΥΔΗ

ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΘΗΝΑ 1992

ΤΖΩΡΤΖ ΣΤΑΪΝΕΡ
ΤΟΛΣΤΟΪ
Ή
ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΙ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΘΑΡΑΚΗΣ

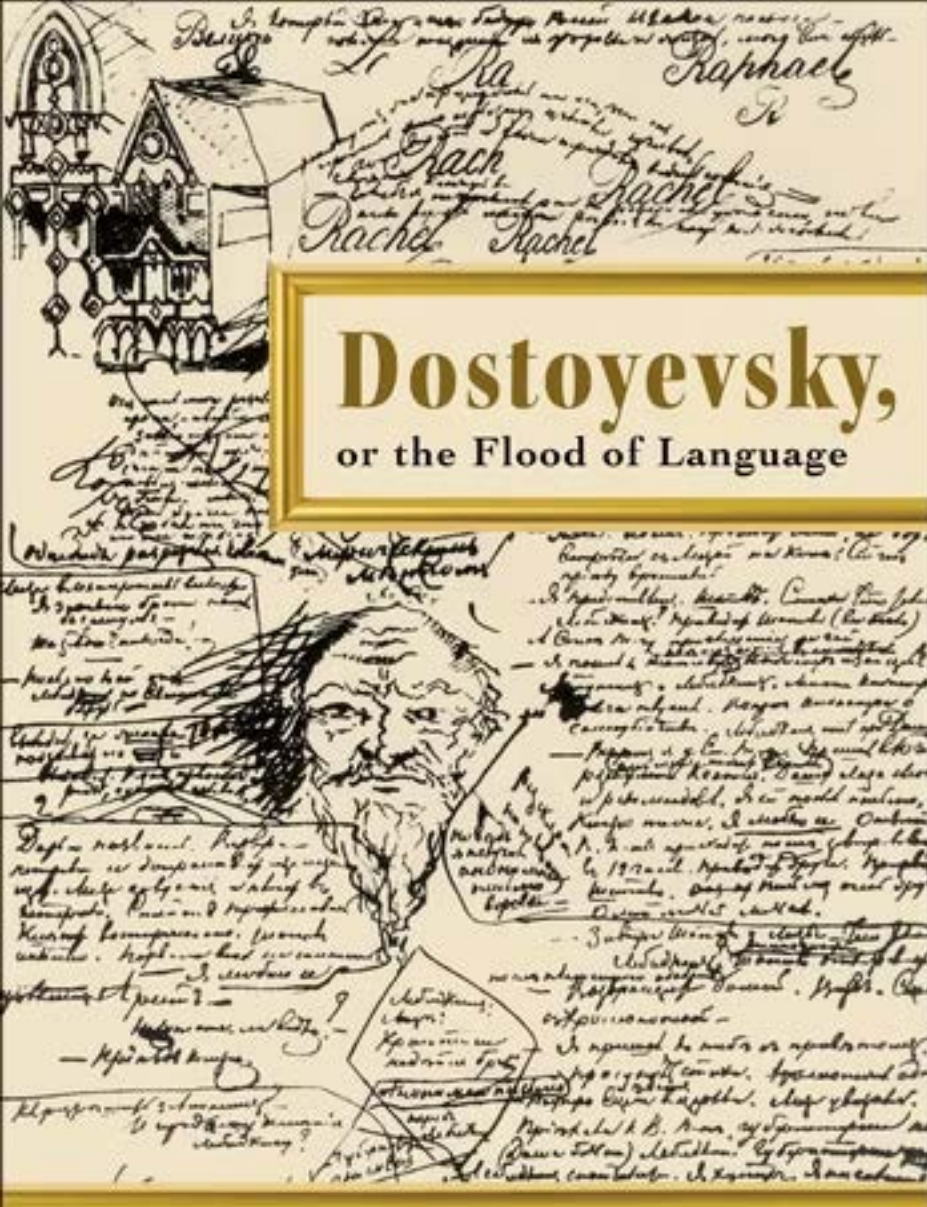
Mikhaïl
Bakhtine
La poétique
de Dostoïevski

POINTS

ESSAIS

ΑΝΤΙΠΟΔΟΣ

Dostoyevsky, or the Flood of Language

JULIA KRISTEVA

Foreword by Rowan Williams

JULIA
KRISTEVA

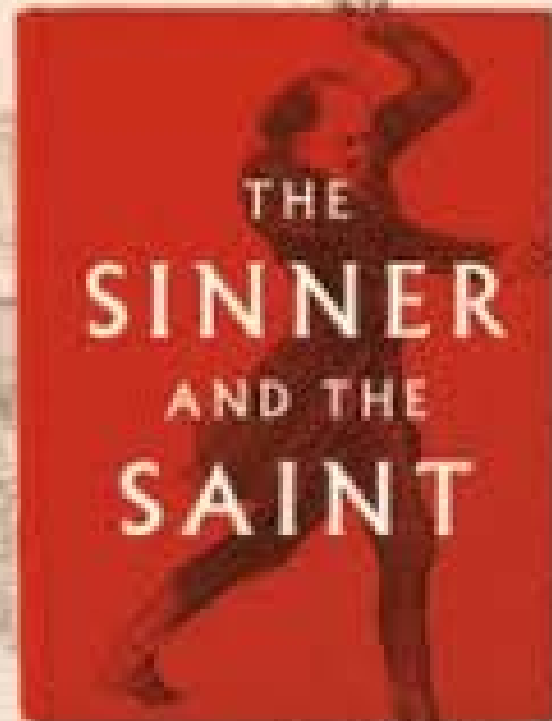
DOSTOÏEVSKI

Face à la mort,
ou le sexe hanté
du langage

fayard

KEVIN BIRMINGHAM

The New York Times bestselling author of The Most Dangerous Book

THE SINNER AND THE SAINT

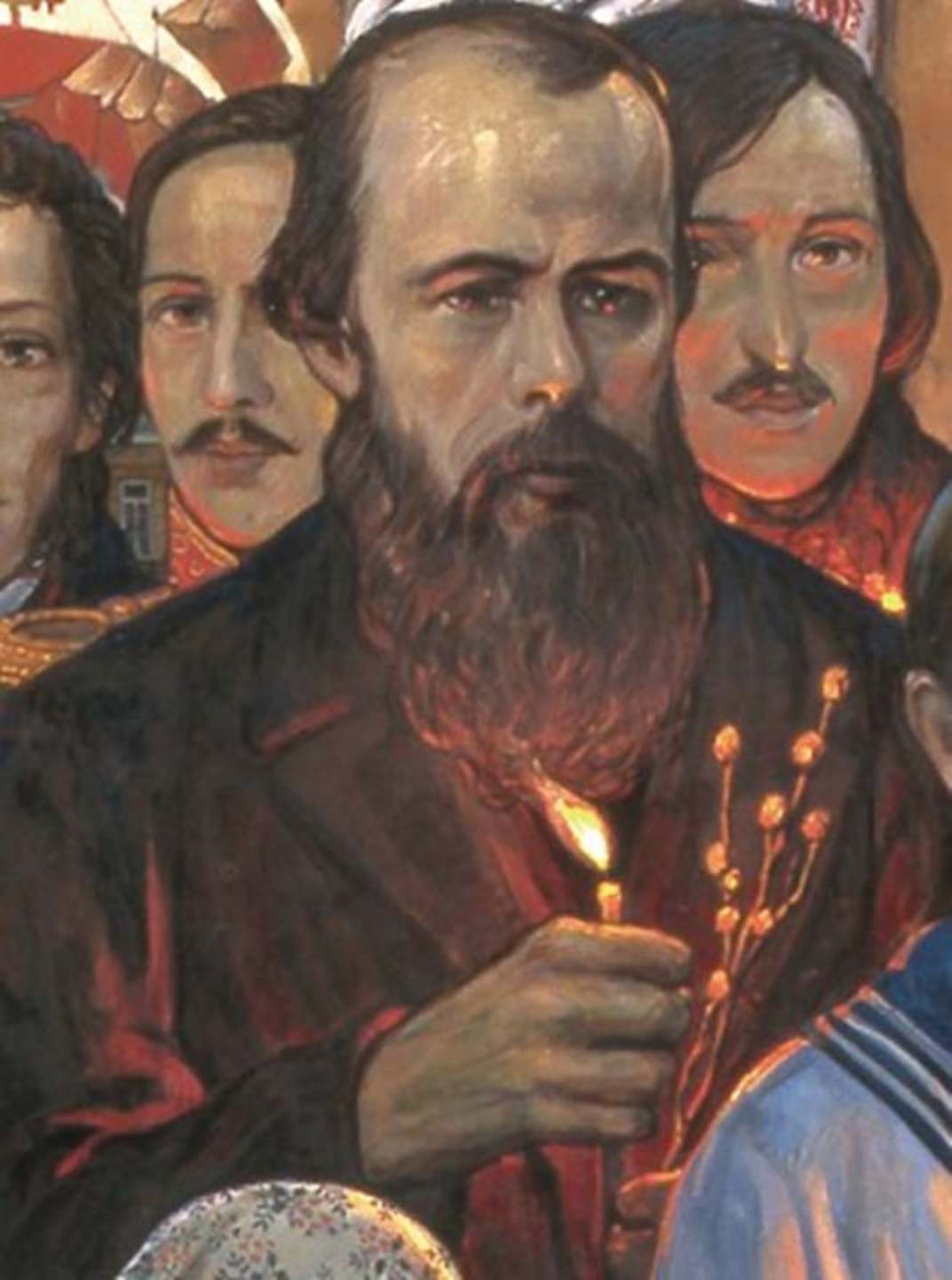
DOSTOEVSKY

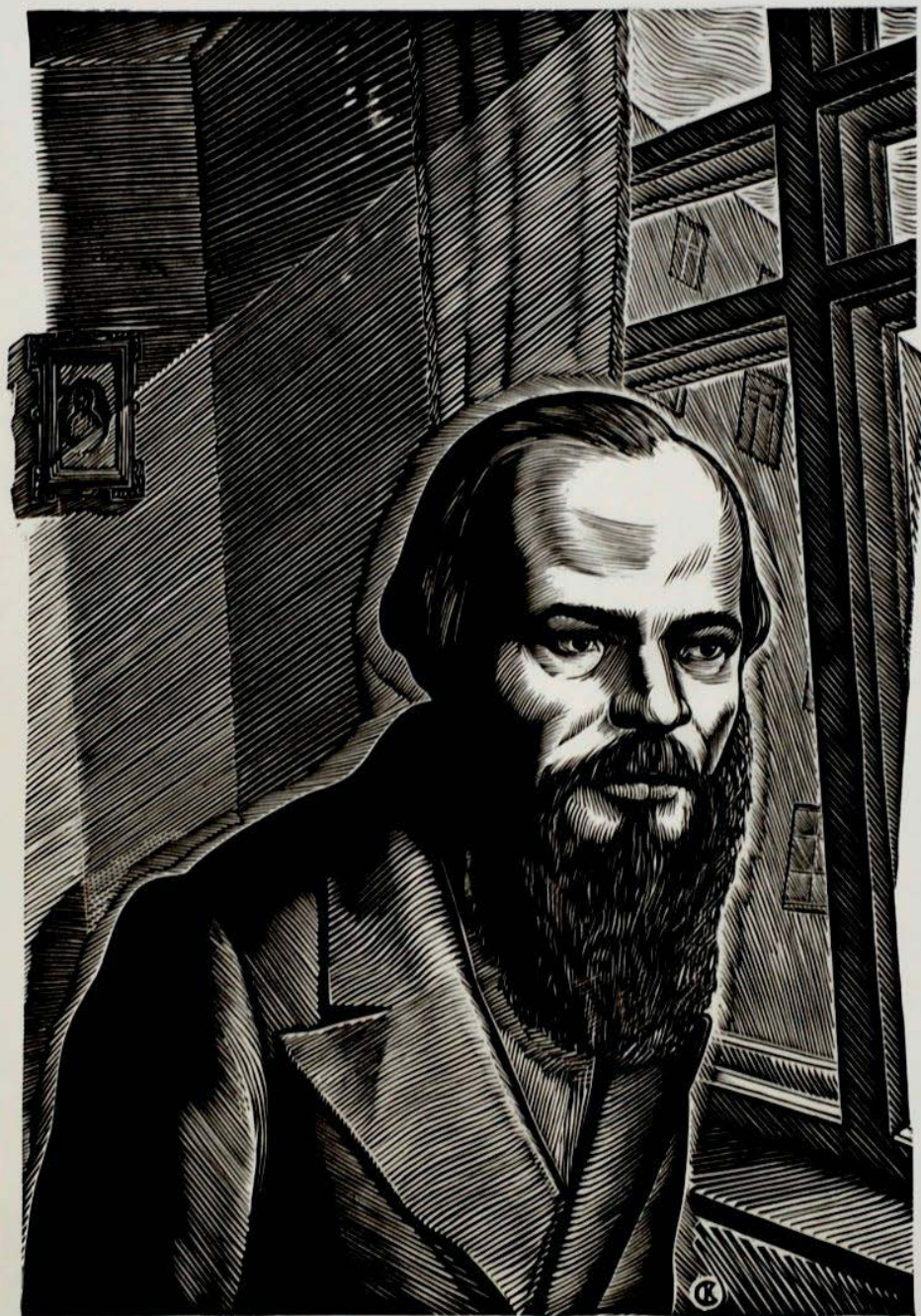
AND THE GENTLEMAN MURDERER WHO
INSPIRED A MASTERPIECE

Στις 21 Απριλίου 1954 η ΕΣΣΔ εντάχθηκε στην UNESCO (Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και Πολιτιστικός Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών). Στα τέλη της δεκαετίας του 1970, η Unesco ανέθεσε στον Ilya Glazunov να δημιουργήσει μια μνημειώδη ζωγραφική για την έδρα της στο Παρίσι. Σε αυτό το έργο, ο καλλιτέχνης αποτύπωσε τη μεγάλη δύναμη της ρωσικής πολυεθνικής κουλτούρας δημιουργώντας έναν πίνακα, ο Ilya Sergeevich χρησιμοποίησε την προηγουμένως ανεπτυγμένη αρχή σύνδεσης σε έναν καμβά διαφόρων εικόνων και εκδηλώσεων. Το κέντρο της σύνθεσης της ζωγραφικής ήταν οι εικόνες του Α.Σ. Pushkin και του F.M. Dostoevsky και των ηρώων των έργων τους. Από αριστερά προς τα δεξιά, η εικόνα χρονολογικά ξεδιπλώνει τα λαμπρότερα επιτεύγματα της Ρωσίας από την αρχαία ρωσική αρχιτεκτονική και αγιογραφία μέχρι την πρώτη πτήση του ανθρώπου στο Διάστημα.

А.М. Додманский

с. 10.

